

Πάντα τα 'έδιν

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΤΟΣ ΚΣΤ' - ΤΕΥΧΟΣ 102
ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ
ΙΟΥΝΙΟΣ 2007
ΚΩΔΙΚΟΣ 3536

Ὁ Albert ἦρθε στήν Kananga πρόσφυγας· διωγμένος ἀπό τό Kolvezi, μαζι μέ χιλιάδες ἄλλους Κασαΐδες. Μηχανικός αὐτοκινήτων, μάστορας καλός, ἀλλή, τώρα, ἀνεργός. Τέλειωσε ἡ σύμβαση· τόν ἀπέλυσαν. Καί ἦταν πολύτεκνος· 10 τά παιδιά του –ἀγόρια, κορίτσια– νά τοῦ ζήσουν. Δυό του ἀδέρφια ἀπό χρόνια ὑπάλληλοι στήν Ὁρθόδοξη Ἱεραποστολή μας· τίμιοι, ἐργατικοί, μόνιμοι καί Ὁρθόδοχοι οἱ ἴδιοι καί οἱ οἰκογένειές τους. Ὁ Albert (Ρωμαιοκαθολικός), ἄγνωστος μας. Τόν ἔσφιγγε ἡ ἀνεργία καί οἱ πολλῆς ἀνάγκες (12 στόματα!). Ἦρθε στήν αὐλή μας ζητώντας δουλειά. Μήπως, κοντά στά δυό ἀδέρφια του... Κάτι ἔγινε. Συντηρητής αὐτοκινήτων. Ὁχι καί πολλή. Τό μόνο καλόν, πού προέκυψε, ὅτι στήν αὐλή μας γνωρίστηκε μέ τά ὀρθόδοξα βιβλία μας, μέ τοὺς ἁγίους μας, πού τοὺς μελετοῦσε μέ δίψα στά συναξάρια μας. Ἀλλή, στή λατρεία μας δέν ἐρχόταν. Προσευχόταν μέ τοὺς παπικούς.

Τό βάρος τῆς φτώχειας τόν πνέζε. Δέν τᾶβγαζε πέρα ὁ ἄνθρωπος. Ὁ ἴδιος καί ἡ εὐσεβὴς γυναίκα του προσεύχονταν καί... νήστευαν! (ἄν καί ἡ δίαιτά τους ἦταν μιὰ ἀτέλειωτη Μεγάλη Τεσσαρακοστή). Ἡ σύζυγος μαγεύει γιὰ τοὺς ἄλλους καί ἡ ἴδια ἔκανε τριήμερη νηστεία γιὰ νά «πιαστεῖ», ὅπως ἔλεγε. Ἐπειδὴ τίς ἄλλες μέρες ἦταν ἀναγκαστική ἡ νηστεία, ἀφοῦ δέν εἶχαν τί νά φᾶνε καί δέν μπορούσε «νά λογαριαστεῖ γιὰ νηστεία».

Αὐτές τίς λεπομέρειες μᾶς τίς διηγήθηκε ὁ Μαρτίνος, ὁ μεγαλογιοῦς, ὅταν, ἀργότερα, βαπτισμένος καί μικρομπαμπάς, προσελήφθη στίς ἐργασίες τῆς Ἱεραποστολῆς μας, μέ ἐντυπωσιακή ἀφοσίωση στά ἔργα του.

Περνοῦσε ὁ καιρός. Πλησίαζε τό Πάσχα τοῦ 2006. Προετοιμάζονταν οἱ κατηχούμενοι γιὰ τὴ βάπτισή τους. Μεταξύ τους καί ὁ Albert, ὁ ἀνεργός καί ἡ σύζυγός του καί τά παιδιά του.

Βαπτίστηκαν ὅλοι! Ὁ ἄλλαξε ἡ ζωὴ τους. Ὁ Albert ἔγινε Χαρίτων. Οἱ δρόμοι τους πρὸς τὸν Ὁρθόδοξο Ναὸ μας συχνότεροι. Τό μόνο πού δέν ἄλλαξε ἦταν οἱ οἰκονομικὲς δυσκολίες!

Κάποια μέρα, περνώντας ἀπὸ κάποιο δρόμο ὁ Χαρίτων, παρατηρεῖ στήν πόρτα ἑνὸς οἰκοδομήματος μιὰ ἀνακοίνωση· «Ζητεῖται μηχανικός αὐτοκινήτων...». Κατέθεσε ἀμέσως τὴν αἴτηση μέ τὸν φάκελλό του. Ἦταν ἕνας ἀνάμεσα σέ... 253 ὑποψηφίους! Ὁμως, περιμένοντας τά τελικὰ ἀποτελέσματα, προσέλαβαν πέντε μηχανικούς μέ διαγωνισμό. Πρῶτος στίς ἐξετάσεις ὁ Χαρί-

των. Πέτυχε καί κάποιοι 2ος. «Κύριοι, τοὺς εἶπαν, θὰ σᾶς προσλάβουμε ἀρχικὰ καί προσωρινὰ γιὰ 11 μέρες, θὰ παρατείνουμε τὸ χρόνο ἐργασίας σας γιὰ 3 μῆνες, γιὰ ἕνα χρόνο καί... βλέπουμε. Τώρα νὰ φύγετε γιὰ τὰ σπιτία σας καί θὰ σᾶς εἰδοποιήσουμε».

Ἐφυγαν.

Δέν ἔκανε 100 βήματα ὁ Χαρίτων καί τὸν καλοῦν νὰ γυρίσει στό Γραφεῖο.

– Ἐλθ, ἔχουμε ἕνα χαλασμένο αὐτοκίνητο· εὐκαιρία καί γιὰ νὰ σέ δοκιμάσουμε.

Πέτυχε στή διόρθωση. Εὐχαριστήθηκαν οἱ ἐργοδότες.

– Κάνε τά τελικὰ χαρτιά σου. Προσλαμβάνεσαι γιὰ ἕνα χρόνο.

Τὰ συμπλήρωσε τά χαρτιά του ὁ μηχανικός. Τὰ πρόσεξε. Τᾶβαλε σέ καλόν, καθαρὸ ντοσιέ. Καί θὰ ἔμπαινε στό δρόμο γιὰ τὴν κατάθεσή τους στό Γραφεῖο.

– Πατέρα, τοῦ ἔχει ὁ Μαρτίνος, ὁ μεγαλογιοῦς. Πρὶν πᾶς στό Γραφεῖο, νὰ κάνεις τὸ ἐξῆς, νομίζω: Νά πᾶς πρῶι- πρῶι στὸν ἅγιο Ἀνδρέα, πρὶν πάει κανένας ἀκόμη, νὰ παρουσιάσεις τὸν φάκελλό σου στὸν Ἅγιο, νὰ ζητήσεις τὴν εὐλογία καί ἀπὸ τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό καί τὴν Θεοτόκο Μντέρα Του· νὰ περάσεις καί ἀπὸ τὸ Κοιμητήρι, μπροστὰ στό ἱερό τοῦ Ναοῦ, καί ν' ἀποθέσεις τὸν φάκελλό σου στά μνήματα τῶν ἁγίων Ἱεραποστόλων μας· τοῦ π. Χρυσόστομου καί τοῦ ὁμωνύμου σου π. Χαρίτωνος Πνευματικάκη καί νὰ προσευχηθεῖς ἐκεῖ· νὰ μεσολαβήσουν οἱ Ἅγιοι. Κι ἔπειτα, παρακολουθήσε τὸν Ὁρθρο, νὰ θυμιάσει ὁ ἱερέας τὸν φάκελλό σου. Ὅταν τά κάμεις αὐτά, πῆγαινε στό Γραφεῖο καί... καλὴ ἐπιτυχία.

Χάρηκε ὁ πατέρας γιὰ τὰ λόγια τοῦ μεγαλογιοῦ. Καί τὸν καμάρωσε γιὰ τὴν πνευματικὴ ὠριμότητά του. Ἐφυγε ἀπ' τὸ σπίτι γιὰ νὰ ἐκτελέσει τὸ σχέδιο. Καί ἡ σύζυγός του πῆγε στό προσευχητᾶρι τοῦ σπιτιοῦ.

* * *

Ὁ μηχανικός Χαρίτων προσελήφθη στήν ἐργασία. Μπῆκαν τά οἰκονομικά τοῦ σπιτιοῦ σέ λογαριασμό. Ἡ οἰκογένεια ζεῖ μέ εἰρήνη καί εὐσέβεια καί αὐτάρκεια στήν ὀλιγάρκεια τῆς καί δοξάζει τὸν Θεό. Τέλος στήν ἀγωνία!

† ὁ Κ. Ἀ. Ἰ.

ΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟ

Μέ τὴ βαθιὰ πεποίθηση ὅτι πάντοτε ὁ καλὸπιστος διάλογος συμβάλλει τὰ μέγιστα στήν πρόοδο ἑνὸς ἔργου, σημειώνουμε τὰ πιὸ κάτω τέσσερα σημεῖα γιὰ κοινὸ προβληματισμὸ μέ ὅλους ὅσοι ἀγαποῦν καί ἐργάζονται γιὰ τὴν μεγάλη ὑπόθεση τῆς Ἱεραποστολῆς ἐντὸς καί ἐκτὸς Ἑλλάδος.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἱεραποστολή ἔχει, ὡς γνωστόν, οἰκουμενικὲς διαστάσεις καί δέν ἐμπλέκεται σέ ἐθνοφυλετικὲς, πολιτιστικὲς καί γλωσσικὲς ἀντιπαραθέσεις. Σκοπὸς τῆς εἶναι τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου γιὰ τὸν ἐρχομὸ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ καί τὴν σωτηρία τοῦ κόσμου. Γι' αὐτὸ οἱ διάκονοι τῆς Ὁρθόδοξου Ἱεραποστολῆς σέβονται τίς παραδόσεις, τὰ ἥθη καί τὰ ἔθιμα τῶν λαῶν, τοὺς ὁποίους διακονοῦν καί προσπαθοῦν νὰ ἐνσωματώσουν στοιχεῖα τῶν τοπικῶν παραδόσεων στή ζωὴ καί στήν λατρεία τῆς ὀρθόδοξου παραδόσεως. Μόνον ἔτσι ἡ Ὁρθοδοξία θὰ γίνῃ κτῆμα τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπευθύνεται, διαφορετικὰ θὰ ἀποβληθεῖ ὡς ξένο καί παρείσακτο σῶμα.

Παρ' ὅλα, ὅμως, τ' ἀνωτέρω αὐτονόητα, κατὰ καιροὺς ὠρισμένοι, ἀπὸ ἄγνοια προφανῶς, ἔρχονται μέ ἐνέργειές τους σέ ἀντίθεση μέ τὴν παραδεδομένη ὀρθόδοξη διδασκαλία περὶ Ἱεραποστολῆς. Ἔτσι ἀκούγονται καί γράφονται παραφωνίες τοῦ τύπου: «Βοηθεῖστε μας νὰ μεταφέρουμε τὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας καί τοῦ Ἑλληνισμοῦ στήν (τάδε) Ἠπειρο», «Τὰ πάντα πηγάζουν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα», «Οἱ ἀδελφοί μας δέν γνωρίζουν τὸν ἀθάνατο ἐλληνικὸ πολιτισμὸ καί εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ τοὺς τὸν μεταλημμαδεύσουμε!» Ἀλλοτε πάλι βλέπεις νὰ κυματίζει σέ ἐκκλησίες καί ἱεραποστολικά κτήρια ἐκτὸς ἐλληνικοῦ ἐδάφους, πηλαί στίς τοπικὲς σημαίες καί ἡ... γαλανόλευκη! Δέν λείπουν βέβαια καί ἐπιγραφές μέ τὸ ἐπίθετο ἐλληνικός-ἡ-ό, ἀλλὰ καί αὐτοὶ πού καυχῶνται γιὰτί π.χ. τά παιδιά σέ σχολικὲς γιορτές ἢ σέ ἐκκλησιαστικὲς χορωδίες τραγουδοῦν ἢ ψάλλουν καί... ἐλληνικά! Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρουμε ἀνταπόκριση σέ ἱεραποστολικὸ περιοδικὸ στήν ὁποία οἱ προτεραιότητες τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου ἱεραρχοῦνται ὡς ἐξῆς:

- 1) Ἡ Λειτουργικὴ ζωὴ.
- 2) Ἡ διδασκαλία τῆς ἐλληνικῆς γλώσσας (ἀρχαῖα - νέα ἐλληνικά καί πολιτισμός) καί

1. Δέν ἐννοοῦμε, φυσικὰ ἐδῶ, τίς σημαίες σέ ἐλληνικὲς κοινότητες ἢ σχολεῖα γιὰ ἐλλήνιστά σέ χώρες ἱεραποστολικές, ὅπου δικαιολογεῖται ἡ ἀνάγκη τῆς ἐλληνικῆς σημαίας, ὅπως ἀκριβῶς συμβαίνει καί στίς κατὰ τόπους ἐλληνικὲς πρεσβεῖες.

3) Ἡ Κατήχηση, ἐνῶ σέ σχετική ἔκθεση τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου σέ ἄλλο περιοδικό προηγοῦνται ἡ Ἐκπαίδευση, ἡ Λατρεία, ἡ Ὑγεία καί ἡ Διατροφή, καί ἔπεται ἡ Κατήχηση! Παράλληλα, σημειώνεται ὅτι τὰ παιδιά τοῦ οἰκοτροφείου τοῦ (τάδε) ἱεραποστολικοῦ κλημακίου «συμμετέχουν καθημερινά στίς ἀκοιουθίες τοῦ Ὁρθοῦ (5:30 π.μ. - 6.45 π.μ.), τοῦ Ἑσπερινοῦ (5-6 μ.μ.) καί τοῦ Ἀποδείννου (8-8.30 μ.μ.). Ψάλλουν ὁμαδικά μέ βυζαντινό, ἀγιορείτικο ὕφος». Καί ὁ ἀρθρογράφος ἐπιλέγει ὅτι τὰ παιδιά: «Μελετώντας τήν Ἀγία Γραφή καί ψάλλοντας ὕμνους ἀπό τὰ ἱερά βιβλία τῆς Ἐκκλησίας μας (Ὡρολόγιο, Μηνναῖα, Τριώδιο, Παρακλητική, Πεντηκοστάριο) μαθαίνουν καί τήν ἐλληνική γλῶσσα, ὅπως γινόταν ἐπὶ Τουρκοκρατίας στά Κρυφά σχολεῖα»!

Εἶναι γνωστή ἡ δικαιολογημένη ἀποστροφή τῶν ἰθαγενῶν ἐναντί τῶν δυτικῶν ἱεραποστόλων λόγῳ ἀκριβῶς τῆς ἀποικιοκρατικῆς νοοτροπίας καί τακτικῆς τους. Εἶναι λοιπόν δίκαιο, λόγῳ τῆς ἀπροσεξίας μερικῶν, νά ἀμαυρωθεῖ τό ἱεραποστολικό ἔργο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας γενικῶς καί νά χαρακτηρίζεται ἡ Ὁρθόδοξη Ἱεραποστολή ὡς ἱεραποστολή ἐθνικιστικῶν κινήτρων καί σκοπιμοτήτων;

ΤΟ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ

Ἐνα ἄλλο στοιχεῖο τό ὁποῖο πρέπει νά μᾶς προβληματίζει εἶναι ἡ σύγκρουση στήν ἱεράρχηση μεταξύ τῆς προσφοράς τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ χώρου εὐθύνης ἐνός ἱεραποστολικοῦ κλημακίου καί τῆς παροχῆς ὑλικῶν ἀγαθῶν πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς. Σέ ἀρκετές περιπτώσεις προκαλεῖται ἡ ἐντύπωση ὅτι τό κύριο καί πρωταρχικό ἐνδιαφέρον τῶν ἱεραποστολικῶς ἐργαζομένων περιστρέφεται εἰς τό «διακονεῖν

τραπέζαις» καί ὄχι «τῇ προσευχῇ καί τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου» (Πρ. 6:2-4), γιά τὰ ὁποῖα εἶναι ἀποκληστικῶς ταγμένοι καί ἀρμόδιοι. Ἐτσι ὅμως ἡ Ἱεραποστολή ἀπό ἐκκλησιαστικό γεγονός μέ κυρίως ἀπολυτρωτικό καί ἐσχατολογικό χαρακτήρα μετατρέπεται σέ ἕναν φιλάνθρωπικό ἢ προνοιακό ὀργανισμό μέ ἐφήμερες προοπτικές τοῦ «ἐδῶ» καί τοῦ «τώρα» καί ὄχι τοῦ «νῦν καί τοῦ αἰεί».

Ὁ καθένας, νομίζουμε, κατανοεῖ ὅτι ἡ ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων τῶν φτωχῶν, ἀλλήλ καί τῶν πολλοπληθῶν ὑλικοτεχνικῶν ἀναγκῶν ἐνός ἱεραποστολικοῦ κλημακίου εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα καί ἐπιβεβλημένη. Ἡ ἐξασφάλιση, ὅμως, τῶν οἰκονομικῶν πόρων γιά τήν ἀπρόσκοπτη λειτουργία τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου δέν εἶναι ἀσφαλῶς ἔργο καί εὐθύνη τῶν ἱεραποστολικῶς ἐργαζομένων σ' αὐτό, ἀλλὰ τῆς ἀποστέλλουσας ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς τους, ἡ ὁποία θάπρεπε νά φροντίζει γιά τήν ὑλικοτεχνική ὑποστήριξή τους, ὥστε οἱ ἴδιοι ἀνεμπόδιστα νά ἐπιτελοῦν τό κυρίως ἔργο τους, πού εἶναι, ἐπαναλαμβάνουμε, ὄχι ἡ ἐξεύρεση χρημάτων γιά τίς φιλάνθρωπικές καί ἄλλες ὑλικές ἀνάγκες, ἀλλὰ ἡ Λατρεία καί ἡ συστηματική Κατήχηση². Ἡ μονομερής ἔμφαση στό φιλάνθρωπικό ἔργο ἔχει, μεταξύ ἄλλων, ὡς συνέπεια καί τό ὅτι γιά νά καλυφθοῦν οἱ οἰκονομικές ἀνάγκες τοῦ ἐπιτελουμένου προνοιακοῦ ἔργου ἀπαιτοῦνται συνεχεῖς μετακινήσεις τῶν ὑπευθύνων ἀπό τήν χώρα διακονίας τους σέ ἄλλες εὐπορώτερες χώρες πρὸς ἐξεύρεση οἰκονομικῶν πόρων. Τό ἔργο ἀσφαλῶς τῆς ἐπαιτείας πρὸς συλλογή χρημάτων σημαίνει ἀπώλεια πολὺτιμου χρόνου καί δυνάμεων καί ἄρα ὄχι ἀποκληστική ἀφιέρωση

2. Περισσότερα γιά τό θέμα αὐτό βλ. στό ἄρθρο «Μορφωτικές προϋποθέσεις καί θεωρητικές ἐπιστημάνσεις γιά τήν ἀνάπτυξη τῆς ἱεραποστολῆς», περιοδικό Σύναξη, τεύχ. 78(2001), σελ. 21-38.

καί ἀπορρόφηση στό κύριο ἱεραποστολικό ἔργο.

Σημαίνει ἐπίσης δεσμεύσεις καί ὑποχρεώσεις πρὸς τοὺς χορηγούς, οἱ ὁποῖοι μέ τὰ χρήματά τους νομίζουν πῶς ξέρουν ἀλλήλ καί πῶς μποροῦν ἐκ τοῦ μακρόθεν νά χαράσσουν «γραμμή» στήν Ἱεραποστολή. Φθάνουν μάλιστα σέ σημεῖο ἀπό τὰ προγραμματιζόμενα ἔργα νά χρηματοδοτοῦν ἐπιλεκτικά αὐτά πού ἐκεῖνοι θεωροῦν ὡς «ἱεραποστολικά», ἢ νά κρίνουν καί νά σχολιάζουν ἐπισκοπικές ἢ ἀκόμη καί πατριαρχικές ἀποφάσεις γιά τήν λειτουργία τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου!

ΟΙ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΦΟΡΕΙΣ

Εἶναι γεγονός ἀναμφισβήτητο ὅτι ἡ ἀναζωπύρωση τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἰδεώδους στήν νεώτερη ἱστορία τῆς Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς στήν Ἑλλάδα ὀφείλεται κατ' ἀρχήν στήν ἰδιωτική πρωτοβουλία. Στούς πρωτοπόρους ἱεραποστόλους, οἱ ὁποῖοι ξεκίνησαν τό ἱεραποστολικό ἔργο χωρίς καμμιά ὑλικοτεχνική ὑποδομή, συμπαραστάθηκαν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς μέλη ἰδιωτικῶν ἱεραποστολικῶν φορέων, πού ἐργάσθηκαν μέ πολὺ ζῆλο γιά τήν ὑπόθεση τῆς ἱεραποστολῆς. Πολλὰ ἀπό τὰ ἔργα στοὺς διάφορους ἱεραποστολικούς χώρους, γιά τὰ ὁποῖα σήμερα καυχώμεθα ἐν Κυρίῳ, ἔχουν ὑλοποιηθεῖ μέ τήν δική τους ἀρωγή. Ἀργότερα βέβαια τό θέμα τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς ἀπασχόλησε σοβαρά καί τήν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μέ ἀποτέλεσμα τήν δημιουργία ἰδιαίτερου ἱεραποστολικοῦ φορέα, τοῦ γνωστοῦ σέ ὅλους μας «Γραφείου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς», πρὸς ἐνίσχυση τοῦ ἔργου τῶν κατὰ τόπους ἱεραποστολικῶν κλημακίων. Σήμερα, παρ' ὅλο ὅτι διάφοροι ἐκκλησιαστικοί φορεῖς, ἱερές Μητροπόλεις καί Μονές ἀναλαμβάνουν μέ ποικίλους τρόπους τήν ἐνίσχυση ἱεραποστολικῶν προπα-

θειῶν, οἱ ἰδιωτικοί ἱεραποστολικοί φορεῖς ἐξακολουθοῦν νά προσφέρουν πολὺτιμη βοήθεια στό ἱεραποστολικό γένεσθαι. Εὐχῆς ἔργο θά ἦταν νά ὑπάρξει ἕνας συντονισμός τοῦ ἔργου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καί ἰδιωτικῶν φορέων γιά τήν ἀποτελεσματικώτερη λειτουργία τῆς ἱεραποστολῆς ἀφ' ἐνός καί γιά νά μή σημειώνονται παρεκκλίσεις ἀπ' τήν ὀρθόδοξη πορεία τῆς ἀφ' ἐτέρου.

Ἡ ἔμφαση π.χ. στό φιλάνθρωπικό καί ὄχι στό λειτουργικό καί κηρυκτικό ἔργο δέν προκαλεῖ σύγκρουση μόνον σ' αὐτοὺς πού ἐργάζονται στοὺς χώρους τῆς ἱεραποστολῆς, ἀλλὰ καί πρὸς τοὺς, μέ πολλὰς θυσίες καί κόπους ὁμολογουμένως, ἐργαζομένους σέ διάφορους ἰδιωτικούς ἢ ἐκκλησιαστικούς ἱεραποστολικούς φορεῖς. Ἐφ' ὅσον δηλαδή ὠρισμένοι ἐξ αὐτῶν οἱ ὁποῖοι βρίσκονται στήν πρώτη γραμμή, ἔχουν ἐμπλακεῖ, ἠθελήμενα ἢ ἀθέλητα, σ' αὐτό κυρίως τό ἀντικείμενο ἐργασίας, ἐπόμενο εἶναι καί οἱ εὐρισκόμενοι στά μετόπισθεν νά εὐθυγραμμίζονται στήν ἴδια τακτική.

Ἐτσι ἐπιτυχημένος θεωρεῖται ἐκεῖνος ὁ ἱεραποστολικός ὀργανισμός πού συγκεντρώνει τὰ περισσότερα χρήματα καί διαθέτει τίς περισσότερες δωρεές σέ ἱεραποστολικά κλημάκια. Κι ἐπειδὴ ὁ κίνδυνος τῆς προβολῆς, σέ προσωπικό ἢ σέ συλλογικό ἐπίπεδο, πάντοτε ἐμφωλιεῖ, δέν εἶναι ἀπίθανο νά δεῖς ἔξω ἀπὸ φιλάνθρωπικά ἰδρύματα ἱεραποστολικῶν περιοχῶν πινακίδες μέ τό ὄνομα τοῦ δωρεοδότη φορέα, ἀντὶ τοῦ ὀνόματος τῆς Ἐκκλησίας στήν ὁποία ὑπάγεται τό ἴδρυμα.

Ἐάν, ἐπαναλαμβάνουμε, δοθεῖ ἔμφαση στό ἱεραποστολικό ἔργο, ὅπως μᾶς τό δίδαξε ὁ Χριστός, οἱ Ἀπόστολοι καί οἱ Πατέρες, τότε ἡ βοήθεια τῶν ἰδιωτικῶν ἱεραποστολικῶν ὀργανισμῶν, σέ συνεργασία μέ τοὺς ἀντίστοιχους ἱεραποστολικούς φορεῖς τῆς Ἐκκλησίας θά εἶναι πολὺτιμη, ἐκτός ἀπὸ τήν κάλυψη ὑλικοτεχνικῶν

ἀναγκῶν καί σέ τομεῖς ὅπως: ἡ καλλιέργεια ἱεραποστολικῶν κλήσεων καί ἡ ἐπαρκὴς ἐκπαίδευση στελεχῶν γιὰ τὴν ἐπὶ ἀνδρωσὴ τῶν ἱεραποστολῶν, ἡ ἔκδοση ὀρθοδόξων λειτουργικῶν, θεολογικῶν καί πνευματικῶν βιβλίων, ἐφημερίδων καί περιοδικῶν, ἡ δημιουργία ραδιοφωνικῶν καί τηλεοπτικῶν σταθμῶν, ἡ, ὅσο τὸ δυνατόν, καλύτερη ἀξιοποίηση τοῦ διαδικτύου, ἡ ὁργάνωση σεμιναρίων, διαλέξεων καί ἐκθέσεων γιὰ τὴν προβολὴ τοῦ θησαυροῦ τῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ πρόσβαση στὸν σχολικὸ καί ἀκαδημαϊκὸ χώρο κ.λπ.

ΤΑ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Τὸ περιεχόμενο ὠρισμένων ἐκδομένων ὀρθοδόξων ἱεραποστολικῶν περιοδικῶν, ἐκτός ἐλάχιστων ἐξαιρέσεων, ἀποτελοῦν τὸν καθρέπτη τῶν ὅσων ἀναφέραμε ἀνωτέρω.

Σπανίως προσεγγίζουν θέματα ὀρθοδόξου ἱεραποστολικῆς. Σχεδὸν εἶναι ἀνύπαρκτος ὁ προβληματισμὸς γιὰ καίρια ἱεραποστολικά προβλήματα. Τὸ ἐνδιαφέρον τους ἐξικνεῖται στὴν παρουσίαση καί προβολὴ τοῦ ἐπιτελουμένου φιλιανθρωπικοῦ κυρίως ἔργου μὲ φωτογραφικὸ ὑλικὸ ἀμφιβόλου ποιότητος, πού ἀρκετεῖ φορὲς προσβάλλει τὴν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια, καί καταγραφὴ ἱστοριῶν ἄνευ πρωτοτυπίας. Στόχος τῶν συντακτῶν, καθὼς φαίνεται, εἶναι ἡ παρότρυνση τῶν ἀναγνωστῶν γιὰ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση πρὸς ἐξοικονόμηση τῶν ἀναγκαίων εἰδῶν, συγκινώντας τους μὲ τὴν παρουσίαση τῆς φτώχειας πού ἐπικρατεῖ σὲ πολλὲς ἱεραποστολικές περιοχές. Ἀλλὰ ἡ δημοσιοποίηση καί ἡ ἐκθεση τῆς ἀνθρώπινης φτώχειας καί δυστυχίας (τῶν ἀδυνάτων ἀδελφῶν μας) καί ἡ παράλληλη διαφήμιση τοῦ ἐπιτελουμένου φιλιανθρωπικοῦ ἔργου (ἡμῶν τῶν δυνατῶν) πρὸς ἐξεύρεση δω-

ρητῶν ἴσως δὲν εἶναι λιγότερο ἠθικῶς ἐπιλήψιμη ἀπὸ τὸν προσηλυτισμὸ πού κάνουν ὠρισμένοι ἐτερόδοξοι μὲ ὑλικές παροχές. Εἶναι δὲ χαρακτηριστικὸ ὅτι σὲ ἀρκετές περιπτώσεις οἱ ἴδιες ἱστορίες καί τὰ ἴδια ἱεραποστολικά χρονικά συνοδεύονται ἀπὸ τίς ἴδιες φωτογραφίες δημοσιεύονται σὲ δύο καί τρία περιοδικὰ ταυτοχρόνως.

Ἐὰν φυλλομετρήσει κανεὶς τίς σελίδες τῶν ἰδίων περιοδικῶν σὲ προηγούμενες δεκαετίες θὰ καταλήξει στὴν θλιβερὴ διαπίστωση ὅτι τὸ περιεχόμενό τους ἔχει φτωχύνει ἀρκετά.

* * *

Εἶναι καιρὸς νὰ προβληματιστοῦμε γιὰ τὸ τί φταίει καί νὰ λάβουμε σοβαρές ἀποφάσεις γιὰ τὴν ποιοτικὴ αὔξηση τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἴσως ἡ ἐπὶ τὸ αὐτὸ καθίερωση ἐτησίως συνάξεως τῶν ἐργαζομένων στοὺς χώρους τῆς λεγομένης Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, ἀλλὰ καί τῶν συνεργαζομένων ἱεραποστολικῶν φορέων, θὰ ἦταν μία καλὴ ἀπαρχή γιὰ τὴν ἀναβάθμιση τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου. Κάτι τέτοιο νομίζουμε ὅτι θὰ ἦταν βοηθητικὸ γιὰ τὴν ἀλληλογνωριμία καί ἐπικοινωνία τῶν ἐνδιαφερομένων, τὸν συμπνευματισμὸ, τὴν ἀνταλληλογὴ ἀπόψεων καί ἐμπειριῶν, τὴν χάραξη κοινῆς ὀρθοδόξου ἱεραποστολικῆς πορείας, τὴν ἐπίλυση διαφορῶν προβλημάτων καί τὸν ἐν γένει συντονισμό γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῶν ἱεραποστολικῶν κλημακίων ἀνάλογα μὲ τίς πραγματικὲς ἀνάγκες τους. Ἔτσι τὰ κριτήρια γιὰ τὴν ἀποστολὴ βοήθειας δὲν θὰ εἶναι οἱ γνωριμίες καί οἱ ἐπικοινωνιακές ικανότητες τῶν ἐργαζομένων στὴν ἱεραποστολή, οὔτε οἱ προσωπικὲς συμπάθειες καί προτιμήσεις τῶν προέδρων καί τῶν μελῶν τῶν ἱεραποστολικῶν φορέων.

† Ὁ Ζήνων Ἀμβρόσιος
Σεούλ - Κορέα

ΚΥΡΙΑΚΗ ΒΑΪΩΝ,
ΗΜΕΡΑ ΠΟΛΛΩΝ
ΘΑΥΜΑΣΙΩΝ

Κάθε ἡμέρα διδάσκοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἡ μᾶλλον ἱερουργοῦντες τὸν λόγον Κυρίου, ἐμεῖς πρῶτοι διδασκόμεθα ἀπὸ τὸν ἀπλὸ εὐσεβῆ λαὸ τῆς Ἀφρικῆς, ὁ ὁποῖος ἀποδέχεται, καί βιώνει τίς ἀλήθειες τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁλοφάνερες εἶναι αὐτές οἱ αὐθόρμητες καί συνάμα ἀγιασμένες ἐκδηλώσεις τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Στὴν πανηγυρικὴ θεία Λειτουργία τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων ὁ διάκονος Ζαχαρίας, μὲ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ δέχθηκε τὸ δεύτερο βαθμὸ τῆς ἱερωσύνης, χειροτονήθηκε ἱερέας. Οἱ πιστοὶ συμμετείχαν ὁλόψυχα στὸ ἱερὸ μυστήριον καί ἐξέφρασαν τὴν ἀγάπην τους καί τὸν ἐνθουσιασμό τους μὲ τὸ ἀπὸ καρδιᾶς «ἄξιος!, ἄξιος!» καί ἄλλες ἐπευφημίες κατὰ τὰ ἀφρικανικὰ ἔθιμα.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας μὲ τὸν νεοχειροτονθέντα, δύο ἀλλοιους νέους κληρικούς καί ὁμάδα ἱεροψαλτῶν πῆγαμε στὴν ἐνορία τῶν ἁγίων Θεοδώρων στὸ Musonoi. Ἐκεῖ μᾶς περίμενε ὁ ἱερέας μὲ τοὺς ἐνορίτες πού εἶχαν ἀπὸ νωρὶς ἔλθει καί προετοίμασαν τὸν ναὸ καί τὸν περιβάλλοντα χώρο. Ἦταν φανερό ὅτι ἐγίνε πολλὴ δουλειὰ ἀπ' ὅλους γιατί ὅλα ἀστραφταν ἀπὸ καθαριότητα. Ὁ προαύλιος χώρος ἦταν ἄριστα νοικοκυρεμένος, περιποιημένα τὰ δένδρα, τὰ φυτὰ, τὰ παρτέρια καί ὅλα γενικὰ μαρτυροῦσαν ὅτι κάτι σημαντικό θὰ γινόταν καί ἔπρεπε ὅλα νὰ εἶναι τακτοποιημένα.

Ἀρχίσαμε τὴν ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου ἡ ὁποία τελέσθηκε μὲ κάθε ἱεροπρέπεια καί συμμετοχὴ τοῦ παρισταμένου λαοῦ. Θαύμασα τὸν νεοχειροτονθέντα ἱερέα π. Ζαχαρία ὁ ὁποῖος μὲ εὐλάβεια καί συναίσθηση τῆς ἱερᾶς στιγμῆς πῆρε εὐλογία, φόρεσε τὸ πετραχήλι, θυμίασε τὸν ναὸ καί τὸ λαὸ καί ἔκανε τὰ δέοντα χωρὶς κανένα λάθος ἢ παράληψη. Εὐχήθηκα στὸν Πανάγαθο νὰ τὸν χαριτώνει καί νὰ τὸν στηρίζει σὴν νέα καί τόσο ὑπεύθυνη θέση γιὰ νὰ ἔχει ἅγια διακονία κατὰ τὴν ἱερατικὴ του σταδιοδρομία. Οἱ δύο χοροὶ ἔψαλλαν μὲ ζῆλον καί ἀφοσίωση καί δὲν χρειάστηκε οὔτε μία φορὰ νὰ ἐπέμβει κάποιος γιὰ νὰ τοὺς ὑποδείξει καί τὴν ἐλάχιστη ληπομέρεια. Ἐλεγα ἀπὸ μέσα μου μακάρι νὰ εἶχαμε καί σὲ ἄλλες ἐνορίες αὐτὴ τὴν εὐλαβὴ ἀτμόσφαιρα.

Ὁ ἱερέας τῆς ἐνορίας πατὴρ Ἰσαάκ προσφωνώντας με εἶπε μεταξύ ἄλλων: «Σήμερα σᾶς ὑποδεχόμαστε στὴν ἐνορία μας γιὰ πρώτη φορὰ ὡς Ἐπίσκοπο καί θὰ θέλαμε ὅλοι νὰ σᾶς βεβαιώσουμε ὅτι αἰσθανόμαστε κάτι πολὺ ζωντανὸ μέσα στὴν καρδιά μας πού δὲν μπορούμε νὰ τὸ περιγράψουμε. Φέρνουμε σὴν μνήνην μας αὐτὸ πού

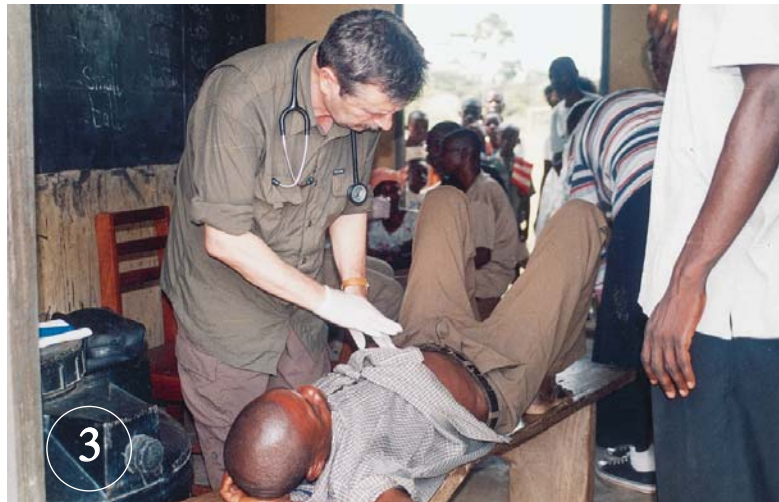
αἰσθάνθηκε ἡ Ἁγία Ἐλισάβετ μὲ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Παναγίας Θεοτόκου πού ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιτῇ αὐτῆς... Κάτι τέτοιο, ἂν μπορούμε νὰ ποῦμε, εἶναι καί ἡ δική μας συγκίνηση καί εὐχαριστοῦμε τοὺς ἁγίους μας πού μᾶς δίνουν τέτοιες εὐλογίες». Θέλω νὰ πιστεύω ὅτι τὰ λόγια τοῦ ἱερέως ἦταν ἀγνά καί ἐξέφραζαν αὐτὸ πού ἐνοιώθαν, μὲ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ οἱ εὐλογημένοι ἐνορίτες τοῦ Musonoi. Ὁ Θεὸς νὰ τοὺς ἔχει πάντα καλὰ.

Τελέσαμε τὴν ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου στὸν ὁμορφὸ ἱερὸ ναὸ του, κτισμένο ἀπὸ τὸν μακαριστὸ παπα-Κοσμᾶ καί ἐγκαινιασμένο ἀπὸ τὸν ἐπίσης μακαριστὸ Μητροπολίτη Κεντρώας Τιμόθεο Κοντομέρκο. Μετὰ τὴν ἀκολουθία ἔξω ἀπὸ τὸν ναὸ ὑπῆρχαν καθοστρωμένα τραπέζια καί καθίσματα γιὰ ὅλους τοὺς Χριστιανούς στοὺς ὁποῖους πρόσφεραν ἀναψυκτικὰ καί φυστίκια. Ἐμᾶς μᾶς ὁδήγησαν στὸ Πρεσβυτέριο ὅπου ἡ πρεσβυτέρα καί οἱ κόρες τους μᾶς ὑποδέχτηκαν καί μᾶς ὁδήγησαν στὴν ταπεινὴ τράπεζα. Μᾶς πρόσφεραν ἀναψυκτικὰ, βρασμένο κίτρινο κολλοκύθι καί ἀπὸ ἓνα μικρὸ ψωμάκι. Νοιώσαμε ὅτι μᾶς πρόσφεραν ὅ,τι καλύτερο εἶχαν, μὰ προπάντων τὴν καλὴν τους καρδιά καί τὸν βαθύ σεβασμὸν τους. Εὐχνηθήκαμε κάθε εὐλογία παρὰ Κυρίου στὴν οἰκογένειά τους καί σὲ ὁλόκληρη τὴν ἐνορία.

† Ὁ Ἐπίσκοπος Κοιλούτζι Μελέτιος

1. Ο Τσίφ της περιοχής Άσσάντι προσφέρει στον Θεοφιλή, Επίσκοπο Γκάνας κ. Δαμασκηνό ένα παραδοσιακό ύφασμα και χρυσά σανδάλια, ένδειξη ευγνωμοσύνης προς την Όρθόδοξη Εκκλησία. 2. Το νέο κτίριο της σχολικής βιβλιοθήκης στο χωριό Κουανσίμουα. 3. Έξεταση ασθενών από έθελοντές γιατρούς από τη Φλώρινα. 4. Το κτίριο του Ιερατικού Σεμιναρίου «Ο Μέγας Βασίλειος». 5. Κατήχηση κάτω από το γέρικο δέντρο με τὰ μάγκος στο χωριό Έντουοσία της Κεντρικής Γκάνας.

6. Θυρανοίξια ιερού ναού άγίας Αικατερίνης στο Κουμεού. 7. Καθημερινά μικροί και μεγάλοι μεταφέρουν νερό από τό ποτάμι γιά τίς ανάγκες τους. Άκροσερέ Γκάνας. 8. Τά παιδιά του σχολείου του χωριού Κουανσίμουα. 9. Οί παίκτες της ποδοσφαιρικής ομάδας Kowass του χωριού Κουανσίμουα χαίρονται τίς νέες στολές πού τούς πρόσφεραν. 10. Πορεία κατηχουμένων προς τόν ποταμό του χωριού Άκροσερέ όπου θά γίνει ή βάπτισή τους.

Ἀντιθέσεις

Μιά γυναικεία φωνή.

–Ὁ π.;

–Παρακαλῶ, ὁ ἴδιος.

–Λέγομαι Εἶμαι ἐκπαιδευτικός. Ἐπιθυμῶ μέ τίς οἰκονομίες μου νά κτισθεῖ ἓνας ναός eis τιμὴν τῆς ἁγίας...

Μπορεῖτε ἐσεῖς νά ἀναλάβετε τό ἔργο τῆς οἰκοδομῆς στό χώρο ἐκεῖνο τῆς Ἀφρικῆς πού ἐργάζεσθε;

–Μπορῶ, ἀλλὰ λίγο ἀργότερα, ἐπειδὴ τώρα τελειώνω ἓναν ἄλλο ἱερό ναό. Καί σᾶς συχαίρω γιά τήν ἱερή ἐπιθυμία σας καί τήν ἀπόφασή σας.

–Πόσο θά κοστίζει ἡ ἀνέγερση;

–Κρίνοντας ἀπ’ αὐτόν πού ὁλοκληρώνεται 30.000.000 δρχ. περίπου (τότε· σχεδόν 100.000 εὐρώ σήμερα).

–Θά τά ἔχετε. Τά βάζω σήμερα στήν Τράπεζα καί ὅταν εἴστε ἔτοιμος τά ἀναλαμβάνετε. Πολὺ σᾶς εὐχαριστῶ.

Ἦρθε ὁ καιρός. Θεμελιώθηκε ὁ ναός. Ὅλο καί ἀνυψωνόταν. Ὅλο καί ὁμόρφαινε. Σέ πέντε μῆνες σκεπαζόταν. Σέ λίγο ἐπικολλήθησαν καί ἀγιογραφίες καί διακοσμήθηκε ὁ ναός. Κατά φάσεις ἐνημερωνόταν ἡ ἐκπαιδευτικός μέ φωτογραφίες καί βιντεοκασσέτες. Τέλος τῆς ἐστάλη καί βιντεοκασσέτα μέ τήν πρώτη πανηγυρική θεία Λειτουργία στόν ὠραιότατο ἱερό ναό μέ ἱερεῖς, χορωδία...

Καί ἡ δωρήτρια-ἐκπαιδευτικός ἔγραψε ἐπιστολή:

«...Πάτερ, σᾶς παρακαλῶ νά μὴ γίνει πουθενά λόγος ἢ γραφή γιά τό ὄνομά μου καί τή δωρεά μου...».

Καί ἡ μεγάλη δωρήτρια μένει ἄγνωστη, «ἀνώνυμη».

* * *

Πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ δημιουργήθηκε ἀνάγκη μιᾶς σοβαρῆς δαπάνης στήν ἱεραποστολή μας (53.000 \$).

Φίλος μου συνέστησε νά τηλεφωνήσω σέ κυρία, στήν Ἀμερική, πού ἔχει πάρα πολλὰ πλοῦτη καί τήν ὁποία ὁ ἴδιος εἶχε προϊδεάσει σχετικῶς.

–Ἡ κ.;

–Μάλιστα, παρακαλῶ.

–Σᾶς τηλεφωνῶ μέ σύσταση τοῦ κοινοῦ γνωστοῦ μας καί φίλου κ.

Ἡ κυρία εἶχε πολλὰ παράπονα, πού μέ μονόλογο 30’ τῆς ὥρας δέν τά ἀπόσωσε. (Καί ὁ φτωχὸς λογάριζα τά ἔξοδα αὐτῆς τῆς μακρᾶς τηλεφωνικῆς μονόλογης ἐπικοινωνίας μέ Ἀμερική!).

Πολλοὶ τὴν ἐνοχλοῦσαν, ἔλεγε, μέ αἰτήματα καί ἐκκλήσεις τους καί παρακλήσεις τους καί τῆς ζητοῦσαν χορηγίες γιά πολλὰ καί διάφορα καί μερικά ἄλλα. Καί αὐτὴ εἶχε πάρει τήν ἀπόφασή της.

«Δέν θά προσφέρω ἐγὼ γιά νά ἐπιδεικνύονται κάποιοι ἄλλοι...». Ζητοῦσε πηλακέττα εὐφήμου ἀναγνώρισεως τῆς δωρεᾶς της. Νά μάθουν σαφῶς οἱ τρίτοι ὅτι Αὐτὴ εἶναι ἡ χορηγός. Καί μάλιστα σέ ἐπίσημη ἐκδήλωση νά τῆς γίνεται ἡ δικαία ἀναγνώριση τῆς δωρεᾶς κ.λπ., κ.λπ.

Κάποιο δίκαιο εἶχε ἡ κυρία πού παρεπονεῖτο. Εἶναι

Ἔτοιμος ἦδη ὁ ἱερός ναός Ζωοδόχου Πηγῆς στό Mbazangungu, προσφορά «ἀνωνύμου» ἐκπαιδευτικοῦ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

δύσκολο νά ἔχεις καί δυσκολώτερο νά διαχειρίζεσαι τὸν πλοῦτο σου. Κάποτε, σωστός πονοκέφαλος. Ἐπειδὴ ἀφθονοῦν καί οἱ ἰδιοτελεῖς.

Ὅμως καί μεταξύ τῶν δύο παραδειγμάτων, πού ἀναφέρθηκαν, ὑπάρχει διαφορά καί μεγάλη μάλιστα!...

Ἡ πρώτη ζήτησε νά εὐεργετήσῃ. Τῆς δεύτερης τῆς

Θεμελίωση ἱεροῦ ναοῦ Τιμίου Ἰωάννου Προδρόμου στό Kasangulu, Κογκό.

τό ζήτησαν νά καλύψει κάποια ἀνάγκη.

Ἡ πρώτη προσέφερε ἀπὸ ἡ τίς οἰκονομίες ἐτῶν. Ἡ δεύτερη, μόλις καί θά καταλάβαινε τὴ διάθεση τοῦ ποσοῦ.

Ἡ δευτέρα ζητοῦσε δημοσιότητες, πηλακέττες, ἀναγνώριση, τιμές. Ἡ πρώτη ζητοῦσε καί ἐκλιπαροῦσε τὴν ἀνωνυμία, μοιλονότι τό ποσὸν πού διέθετε (30.000.000 δρχ.) ἦταν αἰσθητὰ μεγαλύτερο.

Ἡ πρώτη τὰ προσέφερε γιά τὴ δόξα τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ δεύτερη γιά τὴ δική της δόξα καί προβολή.

Ἡ πρώτη προσέφερε τό τεράστιο ποσό, ἐκ τῶν προτέρων, χωρίς κἄν νά ἔχει τὰ παραστατικά καί ἀποδεικτικά δαπανῶν.

Ἡ δεύτερη ζητοῦσε τὴν πηλακέττα πρὶν ἀκόμη διαθέσει τό ποσόν.

.....

Συμπέρασμα: Δέν εἶναι μόνον ἂν καί τί θά προσφέρεις ἀλλὰ, προπάντων, πῶς καί μέ ποιά κίνητρα καί ποιό σκοπὸ θά προσφέρεις τό λίγο ἢ τό πολὺ!

Μόνον ὅ,τι δίνει κανεὶς ἀπὸ ἀγάπη γιά τό Χριστό καί πρὸς Χάριν του, μόνον αὐτό ἔχει ἀξία καί ποτέ δέν πάει χαμένο, ἔστω κι ἂν εἶναι «ποτήριον ψυχροῦ ὕδατος»!

Καί ἡ πείρα μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ὑπάρχουν μεγάλης διαφορῆς στοὺς δωρητὲς μέχρι καί ἀντιθέσεις!

† ὁ Κ. Ἀ. Ἰ.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΣΤΗΝ ΚΟΡΕΑ

Τήν παραίνεση του ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «*Πάντες εἰσέλθετε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν*», ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορέας κ. Σωτήριος ἔθεσε ὡς τίτλο καὶ θέμα τοῦ πασχαλινοῦ μηνύματός του, πρὸς τοὺς πιστοὺς τῆς ἐν Κορέᾳ Ἐκκλησίας, αὐτό τό Πάσχα.

Καί πράγματι, ὕστερα ἀπὸ τὴν κατανυκτικὴ περίοδο τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς καὶ τὴν πνευματικὴ προετοιμασία γιὰ τὴν «ἀνάβασιν εἰς Ἱεροσόλυμα», εὐφροσύνη κυριάρχησε στὶς ἐπτὰ ἐνορίες τῆς Κορέας τὴν «λαμπροφόρον ἡμέραν» τῆς Ἀναστάσεως.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἀπὸ τὴν Μ. Τετάρτη μέχρι καὶ τὴν Κυριακὴ τοῦ Πάσχα, παρέμεινε στὴ νεοσύστατη ἐνορία τῆς πόλεως Ulsan, ὅπου ἐτέλεσε ὅλες τὶς Ἀκολουθίες. Ἐκεῖ, τὰ λιγοστά ἀκόμη μέλη τῆς κορεατικῆς Κοινότητος τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ἁγίου Διονυσίου, μαζί μέ πολλοὺς Ἑλλήνες, Ρώσους, Ρουμάνους καὶ ἄλλων ἐθνικοτήτων Ὁρθοδόξους ναυτικούς, ἐργαζόμενους στὰ ναυπηγεῖα τῆς περιοχῆς καὶ μέλη τῶν οικογενειῶν τους, ἔζησαν μέ κατάνυξη καὶ χαρὰ τὶς ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Μ. Ἑβδομάδας καὶ τοῦ Πάσχα. Ψάλλοντας στὴ μητρικὴ τους γλῶσσα τό «Χριστὸς Ἀνέστη!» καὶ διαβάζοντας, ἐπίσης, σέ διάφορες γλῶσσες

τό Εὐαγγέλιο τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀγάπης, ἐκεῖ «στὴν ἀνατολικὴ ἄκρη τῆς γῆς», κατέθεσαν τὴ μαρτυρία τοῦ «ἐνὸς σώματος», πού ζοῦμε στοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὅμορφες ἦταν κι οἱ ὥρες, πού ὅλοι μαζί φρόντισαν γιὰ τὰ ἄνθη καὶ τὸν στολισμό τοῦ Ἑπιταφίου καὶ γιὰ τό κοινὸ πασχαλινὸ γεῦμα, ἀπ' ὅπου δέν ἔλειψαν καὶ τὰ κόκκινα ἀβγά!

Στὴ Σεούλ, ὅπως κάθε χρόνο, πλῆθος Κορεατῶν πιστῶν καὶ Ὁρθοδόξων ἁλλῶν ἐθνικοτήτων συνεόρτασαν πανηγυρικὰ τὴν Ἀνάσταση στὸν Καθεδρικό ἱερό ναὸ τοῦ ἁγίου Νικολάου. Σέ ὅλες τὶς ἱερές Ἀκολουθίες προέστη ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ζήλων κ. Ἀμβρόσιος. Προετοιμασμένοι κατὰλληλα ὁ Ναός, καλλιτεχνικά στολισμένος ὁ Ἑπιτάφιος, ἐτοιμασμένες οἱ ψυχές καὶ μέ τὴν ἱερὰ Ἐξομολόγηση πού προηγήθηκε συνεπορεύθησαν μέ τὸν Ἐρχόμενον πρὸς τό ἐκούσιον πάθος, Κύριον κατὰ τὴ Μ. Ἑβδομάδα. Καὶ τὴ νύχτα τῆς Ἀναστάσεως, «ἀνέσπερον Φῶς» ἀκτινοβολοῦσαν λαμπάδες, μάτια, ὄψεις.

Ξεχωριστὴ παρουσία: οἱ νεοφῶτιστοι πού, ντυμένοι μέ τοὺς βαπτιστικούς χιτῶνες, ἔζησαν ὀλόχαροι τό πρῶτο τους Πάσχα, ὡς μέλη τῆς Ἐκκλησίας.

Μετά τὸν Ἑσπερινὸ τῆς Ἀγάπης, στό εὐρύχωρο προαύλιο τοῦ Ναοῦ, ἡ πνευματικὴ ἀναστάσιμη χαρὰ ἔσμιξε μέ τὴ «χαρὰ τῆς ἀγάπης», πού «γεύτηκαν» ὅλοι στὴν εορταστικὴ κοινὴ τράπεζα.

Μ. Σ.

ΤΡΕΙΣ ΓΕΝΙΕΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΣΤΗ ΖΙΜΠΑΜΠΟΥΕ

Τὴν Παρασκευὴ 25 καὶ τὸ Σάββατο 26 Μαΐου ἐ.ἔ. ἔγιναν ὁμαδικές βαπτίσεις στὸν Ἱερό Ναὸ Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ στό Ἱεραποστολικὸ Κέντρο Ἁγίου Νεκταρίου στό Χαράρε. Περισσότεροι ἀπὸ 140 κατηχούμενοι προσῆλθαν μέ εὐλάβεια μετὰ ἀπὸ πολὺμνην κατήχηση γιὰ νὰ βαπτιστοῦν καὶ νὰ γίνουν μέλη τῆς Ὁρθόδοξης οἰκογένειας. Μεταξύ τῶν νεοφωτίστων ἦταν καὶ ὁ μικρὸς Ἀνδρέας, ἡλικίας 6 μηνῶν, ἐγγονὸς τῆς Στέλλας Μογο, πού ἐδῶ καὶ 16 χρόνια ἐργάζεται γιὰ τὴν Ἱερά Μητρόπολη. Ἡ Στέλλα εἶναι μία ἀπὸ τὶς πρῶτες γηγενεῖς πού ἀσπάστηκε τὴν Ὁρθοδοξία στὴν χώρα, καὶ βαπτίστηκε ἀπὸ τὸν μακαριστὸ Μητροπολίτη Ζιμπάμπουε κυρὸ Χρυσόστομο Παπαδόπουλο (μετέπειτα Μητροπολίτη Καρθαγένης). Ἀργότερα, ὁ μακαριστὸς Πατριάρχης Παρθένιος κατὰ τὴν διάρκεια ποιμαντικῆς του περιοδείας στὴν περιοχὴ μαζί μέ τὸν τότε Ἐπίσκοπο Κυρήνης καὶ νῦν Μακαριώτατο Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ.κ.

Ἡ κυρία Στέλλα ἀνάμεσα στὰ παιδιά καὶ τὰ ἐγγόνια της.

Θεόδωρο, βάπτισαν τὰ δύο παιδιά τῆς Στέλλας, τὸν Βασίλη καὶ τὴν Μαργαρίτα, πού μεγάλωσαν μέσα στοὺς χώρους τῆς Μητροπόλεως. Καὶ νὰ πού μερικὰ χρόνια ἀργότερα, ὁ καλὸς Θεὸς εὐδόκησε νὰ βαπτίσουμε τὰ τέσσερα ἐγγόνια τῆς Στέλλας. Πρῶτα βαπτίσαμε τὰ δύο παιδιά τῆς Μαργαρίτας, τὴν Ζωὴ καὶ τὴν Κατερίνα, καὶ τώρα τὰ δύο παιδιά τοῦ Βασίλη, τὸν Γιώργο καὶ τὸν Ἀνδρέα.

Παρόλο πού τό ἱεραποστολικὸ ἔργο στὴ Ζιμπάμπουε ξεκίνησε μόλις τό 1990 καὶ δέν κουβαλάει στὴν πλῆτη του μεγάλῃ ἱστορία, ὅπως ἄλλα ἱεραποστολικά κλημάκια, ἔφτασε σήμερα νὰ ἔχει μέλη οἰκογένειες τριῶν γενεῶν, ὅπως ἡ οἰκογένεια τῆς εὐλαβεστάτης Στέλλας.

Αὐτό τό γεγονός θεωρήσα καλὸ νὰ τό μοιρασθῶ μαζί σας, γιατί προσωπικά ἐμένα μοῦ ἔδωσε μεγάλη χαρὰ καὶ ὁπωσδήποτε κουράγιο καὶ ἐλπίδα ὅτι θὰ ἀκολουθήσουν λαμπρές καὶ καρποφόρες μέρες γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία στό μακρινὸ Ζιμπάμπουε, πού γιὰ πολλὰ χρόνια τώρα ταλανίζεται ἀπὸ σκληροπυρηνικὴ πολιτικὴ, οικονομικὴ ἀστάθεια (σήμερα ὁ πληθωρισμὸς κυμαίνεται στὶς 3.700%), ἀνασφάλεια καὶ ἀβεβαιότητα γιὰ τό αὐριο.

Μέ ἀγάπη Χριστοῦ,

† Ὁ Ζιμπάμπουε Γεώργιος

Στιγμές από τη διακονία του συνανθρώπου

Τρία ιδρύματα για μικρά παιδιά με ιδιαίτερα προβλήματα, επισκέφθηκε και ενίσχυσε η Μητρόπολη Νιγηρίας και τό Ένοριακό Συμβούλιο του Καθεδρικού Ναού του Λάγκος.

1) *Ίδρυμα για παιδιά με Σύνδρομο Down*. Τό ίδρυμα αποτελεί πρωτοβουλία ομάδος γονέων παιδιών που πάσχουν από τό σύνδρομο. Είναι συγκλονιστικό νά άκούει κανείς τίς ιστορίες τών γονέων καί κυρίως τών μητέρων αυτών τών παιδιών. Ό φοβερός ρατσισμός, ό κοινωνικός αποκλεισμός, ή έγκατάλειψη παιδιών καί μητέρων άκόμα καί από τούς ίδιους τούς συζύγους, ιστορίες καθημερινές, προσωπικές, άληθινές καί βαθιά έπώδυνες. Στή νοοτροπία πολλών οικογενειών, ένα παιδί με σύνδρομο Down θεωρείται «κατάρα» καί ή μητέρα, πλείστες όσες φορές, αναγκάζεται νά έγκαταλείψει τή συζυγική στέγη μαζί με τό παιδί της. Καί αν άκόμη δέν απομακρυνθεί, σίγουρα τό παιδί πρέπει νά μείνει κλειδωμένο για πάντα, ώστε νά μήν έρχεται σέ έπαφή με φίλους καί συγγενείς, νά μήν «έκθέσει» τήν οικογένεια. Θαυμασμό προκαλεί ή θέληση καί ή αποφασιστικότητα αυτών τών μητέρων, νά παλέψουν ενάντια σ' αυτές τίς νοοτροπίες. Νά προσπαθήσουν νά ποϋν στόν κόσμο ότι τό διαφορετικό δέν είναι έχθρικό, δέν είναι επικίνδυνο. Νά δώσουν στά παιδιά τους τήν αίσθηση του άνήκειν, μία συντροφικότητα, τή χαρά του κοινού παιχνιδιού, του τραγουδιού, τής γνώσης.

Έπισκεφθήκαμε, τό μικρό χώρο πού φιλοξενείται τό ίδρυμα. Τρία μικρά δωμάτια, τά όποία χρησιμοποιούνται σαν σχολείο καί σαν τραπέζα, στεγάζουν καθημερινά γύρω στά 30 παιδιά. Τήν ήμέρα τής

έπίσκεψής μας, παραμονή τών εκλογών τής χώρας καί λόγω άναταραχών στους δρόμους τής πόλης, πολλή παιδιά άπουσίαζαν για λόγους άσφαλείας. Τά λιγοστά πού βρίσκονταν εκεί, ή υπεύθυνη του ιδρύματος, κάποιες μητέρες καί 2 δασκάλες, μās υποδέχτηκαν με θερμή, μās ξενάγησαν στους χώρους, μās έξέθεσαν τά προβλήματά τους. Η Έκκλησία τούς προσέφερε μία άρκετά ισχυρή γεννήτρια ηλεκτρικού ρεύματος, άνεμιστήρες, ποσότητες τροφίμων, φαρμάκων, βιβλία, τετράδια, είδη ζωγραφικής καί παιχνίδια. Τήν προσπάθεια αυτή στήριξε γενναϊόδωρα τό Ένοριακό Συμβούλιο του Καθεδρικού Ναού του Λάγκος.

2. *Ίδρυμα για έγκαταλελειμμένα παιδιά με μεγάλες άναπηρίες*. Ίδρυμα κρατικό, άρκετά μεγάλο, με όλα όσα αυτό μπορεί νά σημαίνει... Ένας χώρος όπου δοκιμάζονται άντοχές καί νεϋρα, όπου σφίγγεται ή

Πάντα τά έδων

καρδιά, καί από όπου ή φυγή είναι ή πρώτη σκέψη πού σου έρχεται στό μυαλό.

Δεκάδες παιδιά, άγόρια καί κορίτσια, βρέφη, νήπια καί μεγαλύτερης ήλικίας, άκίνητοποιημένα τά περισσότερα πάνω σέ ένα κρεβάτι, τραγικές φυσιογνωμίες, τό καθένα με τό δικό του δράμα. Τά πρώτα λεπτά τής περιήγησής μας σέ θαλάμους με τήν προϊσταμένη συγκλονιστικά. Καθώς προχωρούσαμε κλάματα, κραυγές, κουβέντες δέν ξέρω, δέν μπορώ νά πώ με βεβαιότητα, τί άκριβώς ήταν. Ό,τι καί νά ήταν, τό ζητούμενο παρέμενε ένα, μία άγκαλιά, ένα χάδι. Άπεγνωσμένα προσπαθοϋσαν νά μās δείξουν ότι θά ήθελαν νά τά σηκώσουμε για λίγο. Καί ή προϊσταμένη νά μās αναφέρει τήν τραγική ιστορία του καθενός... τούς σύγχρονους καιάδες μέσα από τούς όποιους τά περιμάζεψαν ζωντανά. Άκόμη αναρωτιέμαι πού βρήκα τήν δύναμη νά πάρω στήν άγκαλιά μου ένα τετράχρονο άγοράκι χωρίς χέρια καί χωρίς πόδια. Με δυσκολία όμολογώ, με δυσκολία μεγάλη. Καί καθώς προσπαθοϋσα μέσα μου νά ξεπεράσω τό σοκ, άκούω τήν προϊσταμένη νά μου λείει ότι τόν μικρό τόν λένε 'Ιάκωβο καί ότι τόν βρήκαν, σέ ήλικία λίγων μηνών, πεταμένο στά σκουπίδια... Όμως δέν νομίζω ότι πρέπει νά συνεχίσω με περιγραφές, όπως θεώρησα καί άνεπίτρεπτο νά τραβηχτούν φωτογραφίες. Πώς μπορεί κανείς νά χρησιμοποιήσει τόσο πόνο, τέτοιο δράμα για νά «προβάλλει» (νά διαφημίσει με άλλα λόγια) κάποια φιλανθρωπική κίνηση, για νά πείσει ή νά ίκανοποιήσει τούς τυχόν δωρητές ή νά προκαλέσει τή συμπόνοια άλλων;

Έκείνο πού έκανε σέ όλους ιδιαίτερη έντύπωση ήταν ή αγάπη καί ή στοργή του προσωπικού προς τά παιδιά αυτά. Σέ αντίθεση με τήν σκληρότητα τών γεννητόρων τους πού άντεξαν νά τά πετάξουν στά σκουπίδια, σέ ποτάμια για νά πνιγοϋν, στήν άκρη του δρόμου.

Άφου βεβαιωθήκαμε ότι ξεφορτώθηκαν όλα τά τρόφιμα πού είχαμε, φύγαμε, θλιμμένοι όλοι, άμίλητοι, σοκαρισμένοι από τόν πόνο καί τό δράμα πού τόσο καλή είναι κλεισμένο σ' αυτό τό χώρο γύρω μας, δίπλα μας, σέ άπόσταση μόλις 45 λεπτών από τήν Μητρόπολη, χωρίς ποτέ νά γνωρίζουμε τήν ύπαρξη του. Τήν νεκρική σιγή κατά τήν επιστροφή διέκοψε ή σιγανή φωνή του διακόνου μου π. Κορνηλίου πού είπε «Σεβασμιώτατε, πρέπει νά ξανάρθουμε».

3) Τέλος, άρκετές ποσότητες φαρμάκων, παιδικών τροφών καί παιχνιδιών δόθηκαν στό *Ίδρυμα όρφανών από μητέρα καί έγκαταλελειμμένων παιδιών* πού λειτουργεί υπό τήν αιγίδα του Έρυθρου Σταυρού. Γύρω στά 40 παιδιά από 3 μηνών έως 4 έτών φιλοξενοϋνται στό ίδρυμα αυτό. Όλα υγιέστατα, τυγχάνουν τής φροντίδας του προσωπικού του ιδρύματος, πού κι αυτό συντηρείται από δωρεές ιδιωτών. Οι φωνές από τά τραγούδια καί τά παιχνίδια τους, ανάμεικτες με τά κλάματα τών βρεφών. Πολύ ζεστές καί ανθρώπινες σκηνές εξελίχθηκαν ανάμεσα στά μικρά παιδιά καί τίς κυρίες τής φιλοπτόχου πού μās συνόδευαν. Άραγε θά βρεθεί κάποιο σπίτι νά τά υιοθετήσει ή θά καταλήξουν καί αυτά μεγάλωνοντας στά δίχτυα τών έπιτηδείων τής παιδικής έκμετάλλευσης κάθε είδους; Ίσως τό τελευταίο, άφου ή παιδική εργασία άκμάζει καί ή έμπορία παιδιών άνθει στήν περιοχή.. για όργανα, για πορνεία, για μαγεία.

† Ν.Α.

Πλεγμένος όμορφα γύρω από ιστορικά γεγονότα, ένας μύθος γεμάτος περιπέτεια και τρυφερότητα, ιστορεί παραστατικά το σπάνιο παλιρροϊκό φαινόμενο, που εμφανίζεται κάθε χρόνο στις νοτιοδυτικές ακτές της Κορέας. Εκεί βρίσκεται το νησί Chido κι απέναντι από το παραθαλάσσιο χωριό του Hoedong, στά νότια, είναι το νησάκι Modo. Η απόσταση που τα χωρίζει είναι 2,8 χιλιόμετρα. Και τα νερά της κίτρινης θάλασσας στην περιοχή αυτή, έχουν βάθος 5 μέ 6 μέτρα.

Κάθε χρόνο, σέ δυο συνεχόμενες ημέρες, δύο φορές τόν Άπρίλιο και επίσης δύο φορές τόν Μάιο, όταν η σελήνη βρίσκεται πιο κοντά στή γη και η έλξη της είναι στο ύψηλότερο σημείο, ανάμεσα στά δυο νησιά τά νερά της θάλασσας χωρίζονται γύρω από μία υποβρύχια λωρίδα άμμου και σχηματίζεται ένα «μακρύ, γυριστό μονοπάτι», που συνδέει τίς δύο ακτές.

Πάνω σ' αυτό τό άμμώδες «μονοπάτι», του όποιου τό πλάτος, σέ μερικά σημεία, φθάνει τά 40 μέτρα, ξεχύνονται χιλιάδες ντόπιοι χωρικοί, Κορεάτες από άλλες περιοχές της χώρας και ξένοι τουρίστες, που γι' αυτό ακριβώς τό φαινόμενο έχουν φθάσει εκεί. Δέος, ένθουσιασμός, έκδηλώσεις χαράς κυριαρχούν. Τραγουδώντας και κάπου-κάπου σκύβοντας γιά νά μαζέψουν κοχύλια, άχνηβάδες κι άλλα όστρακοειδή, άκόμη και καλαμάρια, περπατούν παρέες-παρέες ανάμεσα από τήν ακτή του χωριού Hoedong και τό νησάκι Modo.

Περισσότερο από μία ώρα κάθε φορά διαρκεί τό παλιρροϊκό αυτό φαινόμενο. Πολλοί άπ' όσους τό απολαμβάνουν, θυμούνται και μιλοΰν γιά τό θαύμα του Μωυσή στήν Έρυθρά θάλασσα. Κι άλλοι άναπολοΰν τά μυθικά στοιχεία του, που άναφέρονται επίσης σ' ένα «θαύμα», έργο του «Δράκου - Θεού της θάλασσας», που έγινε πριν από 500 περίπου χρόνια, κατά τή μυθική παράδοση της περιοχής.

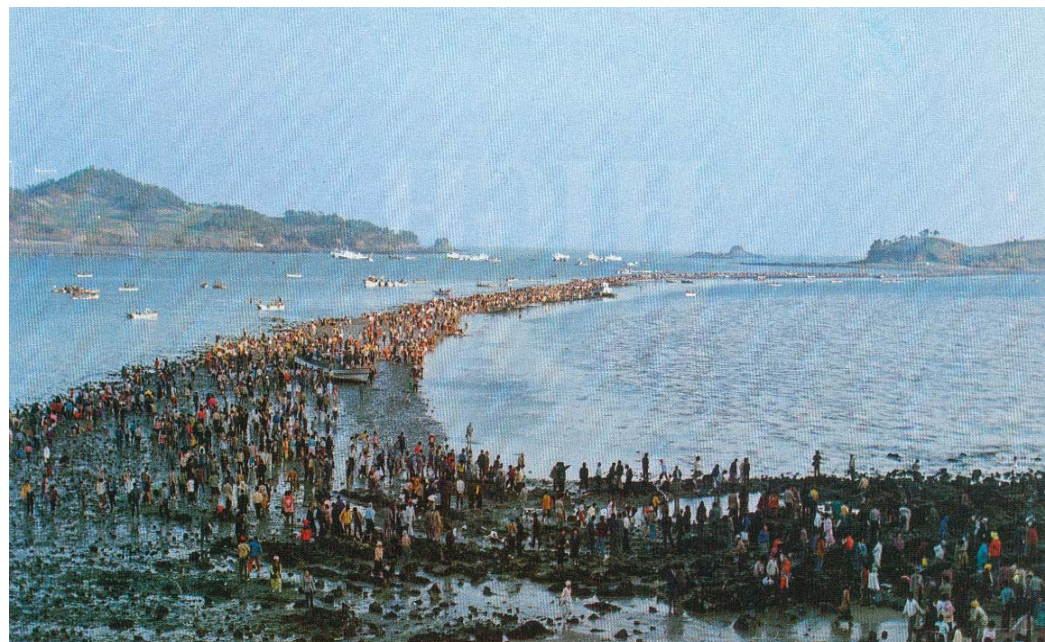
Ιστορία και μύθος

Τά πρώτα χρόνια της Δυναστείας Υι στήν Κορέα (1392-1410), ό κυβερνητικός επίτροπος Sohn Dong-ji έξορίστηκε μαζί μέ τήν οικογένειά του στο μεγάλο νησί Cheju, που βρίσκεται ανάμεσα από τήν παραθαλάσσια πόλη Πουσάν της Κορέας και τήν Ιαπωνία. Στή διάρκεια του ταξιδιού προς τόν τόπο της έξορίας τους, φοβερή καταιγίδα τσάκισε τό καράβι, που τούς μετέφερε. Ό Sohn και η οικογένειά του διασώθηκαν στά νότια παράλια του νησιού Chido. Εκεί έγκαταστάθηκαν σ' ένα χωριουδάκι, που λεγόταν Hoedong, η «χωριό της τίγρης», λόγω των πολλών τίγρεων, που υπήρχαν στήν περιοχή.

Μετά από 200 χρόνια, οι απόγονοι του Sohn, γιά νά ξεφύγουν από τίς συνεχείς άπειλές των τίγρεων, αποφάσισαν νά φτιάξουν σχεδίες και νά μεταφερθούν στο γειτονικό νησάκι Modo. Μέσα, όμως, στήν ένταση και τή φασαρία της άναχωρήσεως, ξέχασαν στο Hoedong ένα από τά πιο ήλικιωμένα μέλη της οικογένειας, τή γιαγιά Bong. Κατά τόν μύθο, άπεληπισμένη κι ανήμπορη η γιαγιούλα, καθημερινά προσευχόταν όλόψυχα στον Δράκο-Θεό της θάλασσας, έκλιπαρώντας τή βοήθειά του νά ξαναβρεί

Ένα μονοπάτι μέσα στή θάλασσα

τούς δικούς της. Μιά νύχτα, ό Δράκος εμφανίστηκε στο όνειρό της και ύποσχέθηκε ότι θά τήν βοηθήσει. Τήν επόμενη ημέρα, καθώς η γιαγιά Bong προσευχόταν, τά νερά ανάμεσα στά δυο νησιά χωρίστηκαν και σχηματίστηκε ένα «μονοπάτι» μέσα στή θάλασσα!

Καταχαρούμενη, επιστρατεύοντας τίς λιγοστές της δυνάμεις, η Bong άρχισε μέ κόπο νά περπατάει προς τό Modo. Άπ' τήν άλλη πλευρά, κατάπληκτοι γιά τό φαινόμενο οι δικοί της, έσπευσαν προς τό Hoedong. Πάνω στο «μονοπάτι», η οικογένεια ξαναενώθηκε! Χωρικοί από τό Modo, που είχαν φθάσει κι αυτοί εκεί, παίζοντας όργανα τραγουδοΰσαν πανηγυρικά τοπικά τραγούδια. Άλλα η έξαντλημένη γερόντισσα δέν άντεξε. Εϋτυχισμένη στήν άγκαλιά των αγαπημένων της, πέθανε, άφοΰ τούς είπε: «Τώρα που σās βρήκα ξανά, δέν θέλω τίποτε άλλο». Πιστεύοντας ότι η ψυχή της πήγε στον οϋρανό, οι δικοί της κι οι κάτοικοι των δυο νησιών τήν έθαψαν μέ σεβασμό στο νησί Chido. Οι απόγονοι του Song, επέστρεψαν στο χωριό Hoedong, αλλάζοντας τό όνομά του σέ «Hoedo», που σημαίνει «νησί επιστροφής». Και τό «μονοπάτι μέσα στή θάλασσα», βέβαιοι ότι ήταν αποτέλεσμα των προσευχών της Bong, τό άποκάλεσαν «δρόμο προς τόν οϋρανό».

Άπό τότε, τόν τρίτο σελήνιακό μήνα κάθε χρόνου, οι κάτοικοι των γύρω περιοχών, όπου υπήρχαν σαμανιστικές δοξασίες, τιμοΰσαν τή μνήμη της Bong μέ παραδοσιακές τελετουργίες, εμπρός στον ζωγραφικό πίνακα, στον όποιον απεικόνισαν τή μορφή της.

Η σύγχρονη «ανάκαλυψη»

Τό παλιρροϊκό φαινόμενο της Κορέας, δέν ήταν γνωστό στον υπόλοιπο κόσμο μέχρι τό 1975. Τήν άνοιξη αυτού του χρόνου, ό πρεσβευτής της Γαλλίας στή Σεούλ Pierre Landy πήγε στο νησί Chido, μέ σκοπό νά γνωρίσει από κοντά ένα σπάνιο είδος σκύλων, που είναι και οι μόνοι αυτόχθονες στήν Κορέα. Όπότε, κατάπληκτος, «έγινε μάρτυρας» της «κορεατικής έκδοχής του θαύματος του Μωϋσή», όπως ό ίδιος χαρακτήρισε τό παλιρροϊκό φαινόμενο.

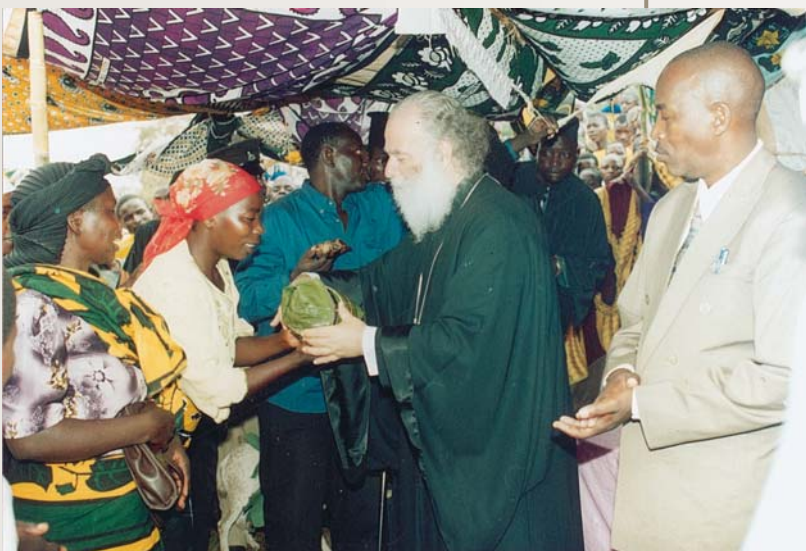
Γοιτευμένος άπ' αυτή τήν έμπειρία του, παραστατικά τήν κατέγραψε σέ άρθρο, που δημοσιεύθηκε σέ μεγάλης κυκλοφορίας γαλλική έφημερίδα, άπ' όπου άναδημοσιεύθηκε σέ έντυπα κι άλλων χωρών και ηπείρων. Έτσι, τουρίστες από διάφορες χώρες άρχισαν νά φθάνουν στο Chido, γιά νά γνωρίσουν τήν έμπειρία του «μονοπατιού μέσα στή θάλασσα». Ό άριθμός τους άνεβαίνει σέ δεκάδες χιλιάδες κάθε χρόνο. «Μοιλονότι ξέρουν ότι πρόκειται γιά φυσικό φαινόμενο, έχουν τήν επιθυμία νά τό δοΰν μέ τά ίδια τους τά μάτια. Ίσως θέλουν νά πιστεύουν ότι θαύματα μπορούν νά γίνονται και τώρα. Ίσως θέλουν μόνο νά ζήσουν τήν έμπειρία των μυστηρίων της φύσεως». Έμείς άς προσθέσουμε: Θαυμαστός ό Θεός ήμών, «ό μεταστρέφων τήν θάλασσαν εις ξηράν, ... εκεί εύφρανθησόμεθα επ' αυτόϋ» (Ψαλμ. 65,6).

Διασκευή από τά άγγλικά άρθρων των περιοδικών «KOREA TRAVELER» και «SEOUL»

Ε.Δ.Μ.

Ποιμαντική έπίσκεψη του Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας κ.κ. Θεοδώρου Β΄ στήν Ἐπισκοπή Μπουκόμπας

Οἱ πιστοὶ ὑποδέχονται τὸν Πατριάρχη καὶ τοῦ προσφέρουν τὰ ταπεινὰ δῶρα τους.

Στὶς 27/2 ἕως 3/3/2007 ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Θεόδωρος Β΄ ἐπισκέφθηκε γιὰ πρώτη φορά τὴν Ἐπισκοπή Μπουκόμπας, Τανζανίας.

Ἐκτός ἀπὸ τὴν πόλη Μπουκόμπα, ὅπου εἶναι ἡ ἔδρα τῆς Ἐπισκοπῆς, ὁ Μακαριώτατος ἐπισκέφθηκε ἀρκετές ἀρχιερατικές περιφέρειες καὶ εἶδε ἀπὸ κοντά τὴν ὅλη ἱεραποστολική προσπάθεια πού γίνεται στὴν Ἐπισκοπή μας. Ἦρθε σέ ἐπαφή μὲ τοὺς φορεῖς τῆς κρατικῆς ἐξουσίας, μὲ τοὺς πιστοὺς Χριστιανοὺς, τοὺς ἱερεῖς καὶ ὅλους τοὺς ἐργαζομένους στὸν ἱεραποστολικὸ ἀγρό τῆς Ἐπισκοπῆς Μπουκόμπας.

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης ἔφτασε στὴ Μπουκόμπα στὶς 27 Φεβρουαρίου ὅπου ὁ Ἐπίσκοπος Μπουκόμπας κ. Ἰερώνυμος, κλῆρος, κρατικοὶ παράγοντες καὶ πλῆθος Ὁρθοδόξων πιστῶν τοῦ ἐπιφύλαξαν ἐνθουσιώδη ὑποδοχή. Ἀκολούθησε ἐπίσημη Δοξολογία στὸν ἱερό ναό τῶν ἁγίων 12 Ἀποστόλων στὴν πόλη Μπουκόμπα. Ὁ Ἐπίσκοπος καλωσόρισε τὸν Πατριάρχη λέγοντας: «Μακαριώτατε, ἦρθατε σέ ὥρα πού καθώρισε ὁ Θεός. Σᾶς παρακαλῶ νὰ εὐλογήσετε τὴν ἱεραποστολική προσπάθεια τῆς Ἐπισκοπῆς μας».

Ὁ Πατριάρχης ἀπάντησε εὐχαριστώντας τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπο καὶ τὸ λαό γιὰ τὴν ὑποδοχή καὶ τὴν ἀγάπη τους. Ἀκολούθησε σύντομη ἑορτὴ ἐκ μέρους τῶν πιστῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπίσημο γεῦμα στὸ κτίριο τῆς Ἐπισκοπῆς.

Ὁ Μακαριώτατος, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς παραμονῆς του στὴν Ἐπισκοπή τῆς Μπουκόμπας, ἐπισκέφθηκε πολλὲς κοντινές καὶ μακρινές Ὁρθόδοξες κοινότητες. Ὡς σημειώσουμε ὅτι πρώτη φορά ἀπὸ τότε πού ἱδρύθηκε ἡ Ἐπισκοπή Μπουκόμπας, τὸ 1997, Πατριάρχης κάλυψε μὲ τὴν περιοδεία του τόσο μεγάλη περιοχή τῆς Ὁρθόδοξης Ἐπισκοπῆς στὴν Μπουκόμπα τῆς Τανζανίας.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 27ης Φεβρουαρίου ὁ Μακαριώτατος ἐπισκέφθηκε τὸ ὑπὸ ἀνοικοδόμηση γυναικεῖο μοναστήρι, πού ἀπέχει 5 χλμ. ἀπὸ τὴν Ἐπισκοπή καὶ κτίζεται μὲ δωρεές γυναικείας Μονῆς ἀπὸ τὸ Ναύπλιο καὶ ἐνός ἱεραποστολικοῦ Συλλόγου ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη. Τίς ἐπόμενες ἡμέρες ἐπισκέφθηκε πολλοὺς ἱερούς ναοὺς τῆς Ἐπισκοπικῆς περιφέρειας, οἱ ὁποῖοι ἀνοικοδομήθηκαν μὲ δωρεές πιστῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, τὴν Κύπρο καὶ τὴν Ἀμερική (Φλώριντα) καὶ ἱεραπο-

Ἐπίσκεψη στὸ Δῆμο Μπουκόμπας.

στολικῶν συλλόγων Ἀθηνῶν, Κρήτης καὶ Κύπρου.

Πῆγε στὸ ὑπὸ κατασκευὴ νοσοκομεῖο, τὸ ὁποῖο χρηματοδοτεῖται ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδας καὶ στὸ Γυμνάσιο-Λύκειο, στὴν περιοχή Kayanga, δωρεὰ τῆς Πανελληνίας Ὁμοσπονδίας Ἀστυνομικῶν Ὑπαλλήλων.

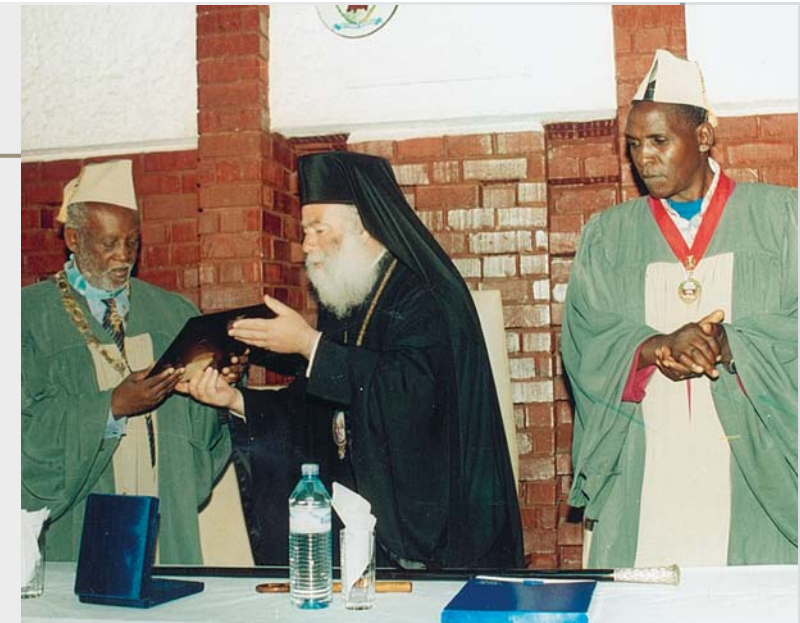
Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης ἐπισκέφθηκε, ἐπίσης, ἐθιμοτυπικά, στὰ Γραφεῖα τοὺς τὸν Νομάρχη καὶ τὸν Δήμαρχο τῆς Μπουκόμπας, μὲ τοὺς ὁποῖους ἀντάλλασε δῶρα καὶ εὐχές. Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ ἄκουσε ἀπὸ τοὺς κρατικούς παράγοντες τίς ἐντυπώσεις καὶ τὴ θετικὴ τους κριτικὴ γιὰ τὴν κοινωνικὴ συμμετοχὴ καὶ προσφορὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στὴν ἐπίλυση τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων στὸ χώρο τῆς παιδείας καὶ κυρίως τῆς υγείας. Ὁ Πατριάρχης τοὺς βεβαίωσε ὅτι ἡ κοινωνικὴ προσφορὰ τῆς Ἐκκλησίας μας θὰ συνεχιστεῖ, τονίζοντας ὅτι αὐτὴ ἡ προσφορὰ γίνεται πρὸς ὅλους χωρὶς καμία διάκριση.

Τέλος τοὺς εὐχαρίστησε γιὰ τὴν ἄριστη συνεργασία τοὺς μὲ τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπο τῆς περιοχῆς τοὺς καὶ γιὰ τὴν προσφορὰ οἰκοπέδων γιὰ ἀνέγερση ἱερῶν ναῶν, σχολείων καὶ ἰατρείων καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἀπαλλογή ἀπὸ τοὺς φόρους.

Ὁ Δῆμος τῆς πόλεως Μπουκόμπα τίμησε τὸν Μακαριώτατο μὲ τὸ «χρυσό» κλειδί τῆς πόλεως καὶ τοῦ πρόσφερε πολλὰ δῶρα, ὅπως τὸ τύμπανο, τὸ ὁποῖο εἶναι, σύμφωνα μὲ τὴν παράδοσή τους, σύμβολο ἐξουσίας, καὶ καφέ, πού εἶναι γνήσια παραγωγή τοῦ τόπου τους.

Ἀκούραστος πάντα ὁ Μακ. Πατριάρχης τέλεσε θεῖες ἀκολουθίες, θεμελιώσεις ναῶν καὶ σχολείων, βαπτίσεις παιδιῶν καὶ ἐνηλίκων, τρισάγιο στὸν τάφο τοῦ π. Σωσθένη, πρῶτου ἐργάτη τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου στὴ Μπουκόμπα καθὼς καὶ τοῦ Ἑλλήνα Δημητρίου Τζαμιτζή πού ἔζησε καὶ πέθανε στὸν τόπο αὐτόν. Μετέιχε ἐπίσης στὴ θεία Λειτουργία τῶν

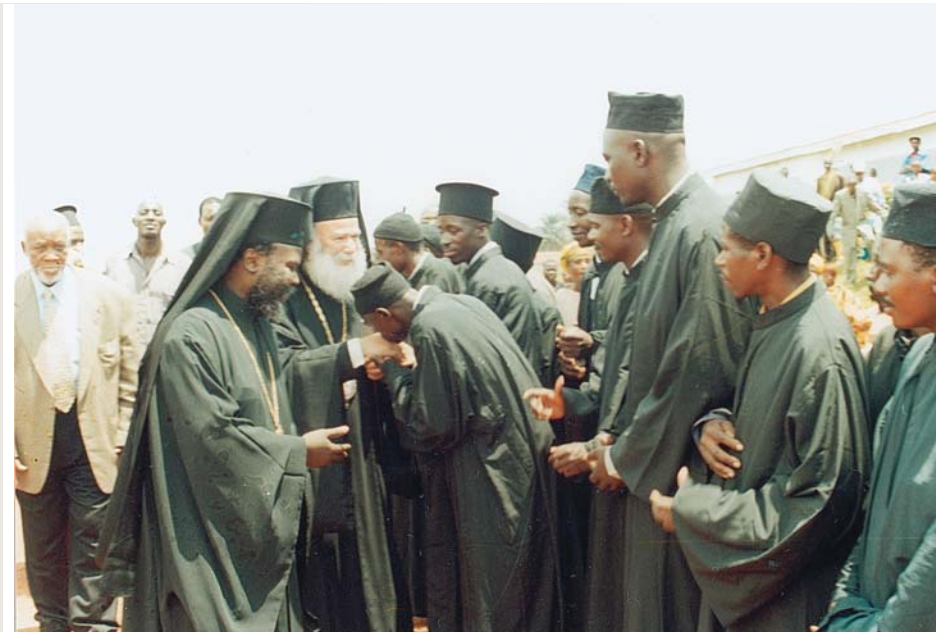
Ὁ Μακ. Πατριάρχης κ. Θεόδωρος μὲ τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Μπουκόμπας κ. Ἰερώνυμο.

Προηγιασμένων Δώρων πού ἔγινε στοὺς ἁγίους 12 Ἀποστόλους στὴν πόλη τῆς Μπουκόμπα. Ἐπισκέφθηκε τὴν Ἱερατικὴ Σχολὴ στὸ Kasikizi ὅπου φοιτοῦν νέοι προετοιμαζόμενοι γιὰ ἱερωσύνη. Τὸ περιβάλλον ἐδῶ εἶναι ἐντυπωσιακὸ ἀπὸ πνευματικῆς πλευρᾶς.

Γεμάτος ἦταν ὁ ναός τῶν ἁγίων Πάντων, ὅπου γίνονται καθημερινὰ ἱερές ἀκολουθίες. Συγκινημένος ἀλλὰ καὶ πολὺ εὐχαριστημένος ὁ Μακαριώτατος μίλησε γιὰ τὴν ὁμορφιὰ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ καὶ τοῦ περιβάλλοντος χώρου, τὴ γλυκύτητα τῶν φωνῶν τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς οἱ ὁποῖοι ἔψαλλαν στὴν

Ὁ Μακ. Πατριάρχης κ. Θεόδωρος
μέ τους ἱερεῖς τῆς Ἐπισκοπῆς.

τελεῖται σέ ὅλη τήν Ἐπισκοπή τῆς Μπουκόμπας. Συνάντησε τοὺς Ὁρθοδόξους πιστοὺς οἱ ὁποῖοι ἐκδήλωναν τὴ μεγάλη τους χαρὰ προσφέροντας στὸν Μακαριώτατο τὰ ἀπλὰ τους δῶρα. Ἐπίσης εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ συναντήσῃ τοὺς 32 κληρικούς τῆς Ἐπισκοπῆς, οἱ ὁποῖοι, ὅπως τόνισε ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος, συνεργάζονται ἄρμο-

ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ μέ ιδιαίτερη εὐλάβεια καὶ κατάνυξη.

Στό τέλος τοῦ ἁγιασμοῦ ὁ Μακαριώτατος εἶπε: «Διαπιστώνω μέ πολλή χαρά ὅτι ὑπάρχει κατάλληλη ὑποδομὴ γιὰ τὴ συνέχεια τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου στὴ Μπουκόμπα. Ἡ Σχολὴ αὐτὴ καταρτίζει πρόσωπα πού θά ἀξιοποιήσουν σωστά τίς προοπτικές γιὰ τὴ διάδοση καὶ ἀνάπτυξη τῆς Ὁρθοδοξίας στὴν Τανζανία».

Κατὰ τὴ διάρκεια τῶν περιοδειῶν του ὁ Μακ. Πατριάρχης εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ ἐνημερωθεῖ πλήρως γιὰ τὸ ἱεραποστολικό καὶ ποιμαντικό ἔργο πού ἐπι-

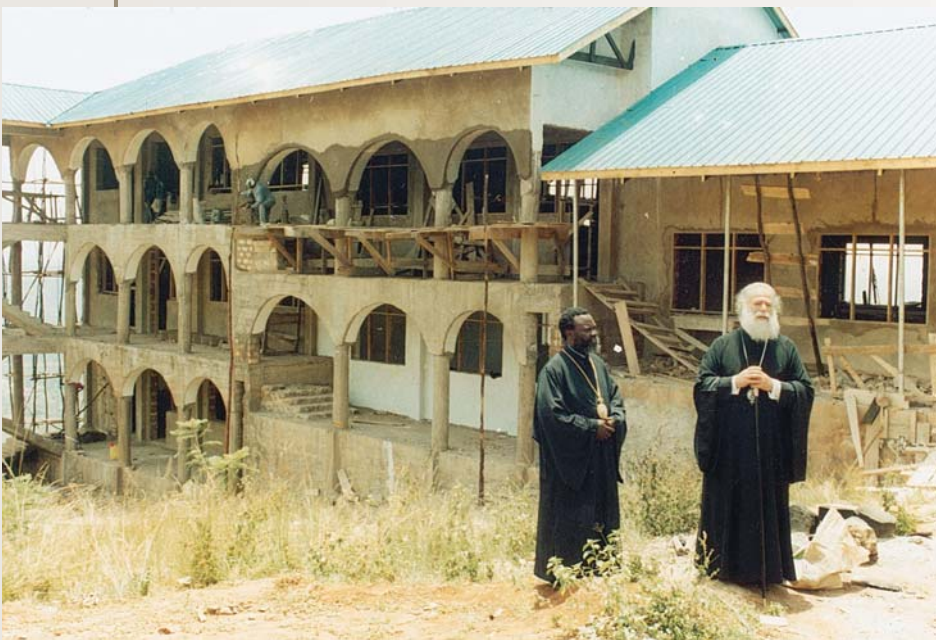
νικά μαζί του καὶ ἔτσι ἐπιτελεῖται αὐτὸ τὸ ἔργο μέ τὴ χάρη καὶ τὴν εὐλογία τοῦ Κυρίου. Ὁ Πατριάρχης ἐκφράζοντας τὴν ἱκανοποίησή του γιὰ τὸ ἐπιτελούμενο ἔργο εἶπε στοὺς κληρικούς: «Νὰ ἀγαπᾶτε τὸν Χριστό, τὴν Ἐκκλησίᾳ Του καὶ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Ὁ ἕνας νὰ βοηθάει τὸν ἄλλον. Πάντοτε νὰ τελεῖτε ὅλες τίς ἱερές ἀκολουθίες στὴν Ἐκκλησίᾳ μας. Ἡ ἱερωσύνη εἶναι αὐτοθυσία-σταυρός. Νὰ ὑπακούετε στὸν Ἐπίσκοπό σας».

Πολλές εἶναι οἱ ἐντυπώσεις τοῦ Μακ. Πατριάρχου ἀπὸ τὸ ἱεραποστολικό καὶ ποιμαντικό ἔργο πού ἐπιτελεῖται μέ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ στὴν Ἐπισκοπή τῆς Μπουκόμπας.

Στίς κοινότητες πού ἐπισκέφθηκε βρῆκε πλῆθος πιστῶν καὶ νεοφωτίστων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν πού μέ ζῆλο καὶ λαχτάρᾳ ἀναζητοῦν καὶ βιώνουν τὴν Ἀλήθεια τοῦ Κυρίου. Ἐντυπωσιάστηκε ἀπὸ τοὺς πολλοὺς καὶ καλαίσθητους ἱεροὺς ναοὺς, τοὺς ἔτοιμους καὶ τοὺς ὑπὸ κατασκευὴν.

Κοντὰ σέ ὅλους σχεδὸν τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς κτίσθηκε (ἢ εἶναι ὑπὸ ἀνέγερση) κάποιο ἱατρεῖο, νοσοκομεῖο, σχολεῖο ἢ ἄλλο βοηθητικό οἶκημα.

Στό ὑπὸ ἀνέγερση Γυμνάσιο - Λύκειο
τῆς περιοχῆς Kayanga, δωρεὰ
τῶν Ἑλλήνων Ἀστυνομικῶν

Ὁ ἱερός ναὸς
ἀγίων Δημητρίου
καὶ Νεκταρίου
Ntunganto.

Ὁ Μακαριώτατος εὐχαρίστησε καὶ πάλι ὅλους τοὺς δωρητές, τοὺς ἐγγύς καὶ τοὺς μακράν, γιατί χωρὶς τὴ δική τους συνδρομή δέν θά μπορούσε ἡ Ἐπισκοπή νὰ ἔχει τέτοια οἰκοδομικὴ δραστηριότητα. Ἡ ποιότητα τῶν κτιρίων εἶναι ἐντυπωσιακή. «Βλέπω», εἶπε ὁ Πατριάρχης, «ὅτι ἡ Ἐπισκοπή ἔχει καλοὺς μαστόρους καὶ καλὴ ἐπίβλεψη».

Ἐκεῖνο πού ἐντυπωσίασε ἐπίσης τὸν Μακαριώτατο εἶναι ἡ καλὴ συνεργασία τῆς Ἐπισκοπῆς μέ τὸ κράτος ἀπὸ τὸ ὁποῖο δέχεται συνεχῶς δωρεὰν οἰκοπεδα καὶ μπορεῖ νὰ ἀγοράζει διάφορα οἰκοδομικά ὑλικά χωρὶς νὰ φορολογεῖται. Πολλὰ containers μέ ἀπαραίτητα ὑλικά ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Κύπρο φτάνουν στὴν Ἐπισκοπή ἀφορολόγητα.

Τὸ πρόγραμμα τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριώτατου Πατριάρχου στὴν Ἐπισκοπή τῆς Μπουκόμπας ἦταν γεμάτο καὶ πλουσιώτατο σέ ἐντυπώσεις. Ἦρθε σέ ἐπαφὴ μέ πολλοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανοὺς καὶ μὴ καὶ ἔθεσε βάσεις γιὰ συνέχεια τῆς διάδοσης τοῦ Φωτός καὶ τῆς Ἀλήθειας τοῦ Θεοῦ. Πολλοὶ Ἀφρικανοὶ συγκινήθηκαν βαθειά μέ τὴν παρουσία του καὶ τὸ λόγος του καὶ ἐκδήλωσαν τὴ διάθεση νὰ μάθουν περισσότερα γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ πίστη. Ἕνα πρῶτο παράδειγμα εἶναι ἡ Διευθύντρια τῆς Ἀστυνομίας τῆς Ἐπαρχίας Kayanga (ὅπου κατασκευάζεται Γυμνάσιο-Λύκειο μέ δωρεές τῶν

Ἑλλήνων Ἀστυνομικῶν) ἡ ὁποία ἀποφάσισε νὰ ἐγκαταλείψει τὴ μουσουλμανικὴ πίστη της καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ κατηχηθεῖ στὴν Ὁρθοδοξία. Εἶχε δέ τὴν εὐκαιρία νὰ συζητήσῃ μέ τὸν Μακαριώτατο, ἐπὶ δύο περίπου ὥρες, γιὰ θέματα πίστεως καὶ στοὺς τέλους ὁμολόγησε ὅτι «ἡ ἀλήθεια τῆς σωτηρίας βρίσκεται στὴν Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ πίστη».

Στίς 3/3/2007 ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης ἀναχώρησε ἀπὸ τὴ Μπουκόμπα παίρνοντας μαζί του πολὺ καλὴς ἐντυπώσεις ἀπὸ τὸν πιστὸ λαὸ τῆς περιοχῆς.

Συνεχάρη τὸν Ἐπίσκοπο, τοὺς κληρικούς καὶ ὅλους τοὺς συνεργάτες γιὰ τὸ ἔργο πού μέ τόσους κόπους καὶ δυσκολίες ἐπιτελοῦν, καὶ τοὺς εὐχήθηκε νὰ ἔχουν πάντα ζωντανὴ ἀγάπη, ἀφοσίωση καὶ ζῆλο γιὰ τὸ ποιμαντικό καὶ ἱεραποστολικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ Θεὸς νὰ εἶναι πάντα κοντὰ τους.

Δεχόμενοι τίς εὐχὲς καὶ εὐλογίες τοῦ Μακ. Πατριάρχου κ.κ. Θεοδώρου μποροῦμε νὰ ποῦμε ἐκ καρδίας ὅτι: «Ἐπλήσθη χαρὰς τὸ στόμα ἡμῶν καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλιάσεως» καὶ νὰ εὐχηθοῦμε: «Πολλὰ τὰ ἔτη αὐτοῦ. Ἀμήν».

† Ὁ Ἐπίσκοπος Μπουκόμπας
Ἱερώνυμος

Α

Τό e-mail, του ουκρανικής καταγωγής Άμερικανού στρατιωτικού, εργαζομένου στην αμερικανική βάση της Σεούλ, ήταν αποκαλυπτικό.

«Ή σύζυγός μου είναι Όρθόδοξη, απ' την Ρωσία. Μέ πιέζει νά βαπτιστώ, αλλιώς απειλεί νά μέ χωρίσει. Έγώ όμως αρνούμαι γιατί είμαι άθεος. Έπειδή δέν θέλω νά διαπληκτιζόμαστε καί νά διαλυθεί ό γάμος μας, μήπως γίνεται νά βαπτιστώ όπως βαπτίζονται τά παιδιά; Δηλαδή χωρίς νά πιστεύω στόν Θεό αλλιά καί χωρίς νά τηρώ καμιά θρησκευτική υποχρέωση; Σας παρακαλώ απαντήστε μου».

Ή απάντησή μας ήταν περίπου ή εξής:

«Άγαπητέ μας, παρά τό ενδιαφέρον πού παρουσιάζει ή έρώτησή σου, δέν είναι ώστόσο δυνατόν νά απαντηθεί μέσω ενός άψυχου e-mail. Μήπως μπορείς, παρακαλούμε, νά έρθεις στην έκκλησία γιά νά έχουμε μιά προσωπική συνάντηση;»

Στόν Έσπερινό του Σαββάτου ένα άγνωστο νεαρό άνδρόγυνο έκανε την εμφάνισή του. Ό άνδρας καθισμένος στό νάρθηκα παρακολουθούσε μέ φανερά περιέργεια τά τελούμενα. Ή γυναίκα του, όρθια στόν κυρίως ναό, έκανε συνεχώς τό σημείο του σταυρού καί τίς αντίστοιχες μετάνοιες κατά τό ρωσικό τυπικό. Μετά τό πέρας της ακολουθίας ή σύζυγος πλησίασε τόν Έπίσκοπο.

—Βλάντικα, ό άνδρας μου είναι άθεος. Τόν πιέζω νά βαπτιστεί αλλιά αρνείται πεισματικά. Σας παρακαλώ προσπαθείστε νά τόν πείσετε.

—Αυτά τά πράγματα δέν γίνονται μέ πίεση. Άς του μιλήσουμε όμως κι ό Θεός είναι μεγάλος...

Όση ώρα ό Έπίσκοπος μιλούσε μέ τόν σύζυγό της, εκείνη κρατούσε τό κομποχοίνο στό χέρι καί προσευχόταν μέ έκδηλη άγωνία. Όταν τελείωσαν, εκείνη εξέφρασε την απογοήτευσή της γιατί άκουσε τόν Έπίσκοπο νά λείει στόν σύζυγό της ότι τό νά βαπτιστεί αποτελεί καθαρά προσωπική του επιλογή καί δέν πρέπει νά τό κάνει χωρίς την θέλησή του, υποκύπτοντας σέ πιέσεις· του τόνισε επίσης πώς δέν μπορεί νά βαπτιστεί εάν πρώτα δέν πιστέψει βαθειά ότι ό Χριστός είναι ό μόνος Σωτήρας καί Λυτρωτής καί, τέλος, ότι δέν πρέπει νά βαπτιστεί τυπικά, κάνοντας αυτή την «θυσία» (όπως έγραφε στό e-mail του) μόνο καί μόνο γιά νά μή χάσει την σύζυγό του.

—Θά προσευχόμαστε γιά σένα, του πρόσθεσε, νά σέ φωτίσει ό Θεός ώστε νά Τόν γνωρίσεις προσωπικά. Εάν θέλεις μπορείς νά έρχεσαι στόν ναό την Κυριακή νά παρακολουθείς την θεία Λειτουργία. Θά γνωρίσεις έδώ κι άλλους Άμερικανούς καί Ρώσους πιστούς. Νά αισθάνεσαι την Έκκλησία μας σάν τό σπίτι σου. Θά είναι χαρά μας αν μπορούμε νά σου φανούμε χρήσιμοι σέ κάτι...

Φεύγοντας τό άνδρόγυνο, ό άνδρας φαινόταν ικανοποιημένος, αλλιά ή γυναίκα ήταν μελαγχολική. Ό Έπίσκοπος την πλησίασε ιδιαιτέρως καί της είπε:

—Μήν τόν πιέζεις. Ή πίεση θά φέρει τό αντίθετο αποτέλεσμα απ' αυτό πού επιθυμείς. Μόνο νά προσεύχεσαι καί προσπάθησε νά είσαι σωστή χριστιανή σύζυγος. Τά υπόλοιπα άφυσέ τα στόν Θεό. Νά θυμάσαι ότι ή πίστη είναι αποτέλεσμα της Χάριτος του Θεού. «Ου γάρ πάντων ή πίστις» (2 Θεσ. 3:2). Άς προσευχόμαστε καί τό θαύμα θά γίνει!

Β

Ό Ν., Άμερικανός στρατιωτικός ελληνικής καταγωγής, ήρθε πριν τρία χρόνια στην αμερικανική βάση της Σεούλ. Έδώ γνώρισε μιά Άμερικανίδα συνάδελφό του, την Τ., ύψηλόβαθμο στέλεχος της βάσης. Όταν άρχισε νά σκέπτεται σοβαρά τόν γάμο την έφερε στην Έκκλησία.

—Πάτερ, θέλω νά γίνει Όρθόδοξη, γιά νά παντρευτούμε.

—Αυτή θέλει νά βαπτιστεί;

—Όχι καί πολύ, αλλιά θά τό κάνει γιά μένα.

—Άς άρχίσουμε την κατήχηση καί βλέπουμε...

Έτσι άρχισε ή κατήχησή της κάθε Σάββατο μετά τόν Έσπερινό μέ την παρουσία καί του άρραβωνιαστικού της. Ή Τ. άκουγε μέ πολλή προσοχή τά περί της Όρθοδόξου πίστεως αλλιά δέν έκρυβε καί τόν προβληματισμό της, διότι προερχόταν από όρθολογιστικό περιβάλλον.

Καθώς προχωρούσε ή κατήχηση, ή Τ. έδειχνε όλο καί περισσότερο ενδιαφέρον γιά την Όρθόδοξη Έκκλησία. Διάβαζε μέ προσοχή τά διάφορα βιβλία πού της συνιστούσε ή κατηχήτριά της, κι έρχόταν πάντα μέ πολλές έρωτήσεις γραμμένες στό σημειωματάριό της. Όταν τελικά μετά από αρκετό καιρό κατόνησε εις βάθος πώς ή Όρθόδοξη Έκκλησία είναι ή αληθινή Έκκλησία του Χριστού καί συνεχίζει την πίστη της αρχαίας Έκκλησίας δήλωσε μόνη της πώς είναι έτοιμη κι επιθυμεί νά βαπτιστεί.

Ή βάπτισή της έγινε σέ μυσταγωγικό κλίμα καί ιδιαίτερα φορτισμένη ατμόσφαιρα. Την ίδια μέρα τελέστηκε κι ό γάμος της. Ό Ν. δέν έκρυβε την μεγάλη χαρά του γιά την τέλεση καί τών δύο μυστηρίων.

—Τά παιδιά πού θά μās δώσει ό Θεός, έλεγε, θά έρθουμε στην Κορέα νά τά βαπτίσουμε!

Μετά τόν γάμο τους στην αίθουσα του ιεραποστολικού κέντρου τά μέλη της χορωδίας του Αγίου Νικολάου, πού είχαν έρθει γιά την εβδομαδιαία πρόβαν τους, είχαν έτοιμάσει δεξίωση γιά τούς νεόνυμφους. Τραγούδησαν ώραία κορεάτικα γαμήλια τραγούδια καί ό γαμπρός καί ή νύφη έκοψαν την καθιερωμένη τούρτα.

Μετά από λίγες μέρες λάβαμε από την νύφη τό ακόλουθο e-mail, στό όποιο φαίνονται καθαρά τά αποτελέσματα της χάριτος του Θεού:

«...ένοιωσα μιά πολλή δυνατή επιθυμία νά σας γράψω γιά νά σας ευχαριστήσω καί νά ζητήσω νά μέ θυμάσθε στίς προσευχές σας. Πρέπει νά όμολογήσω πώς όταν πρωτοεκίνησα τά κατηχητικά μαθήματα, ή καρδιά μου δέν συμμετείχε όλοκληρωτικά. Ήμουν ρηχή καί άδεια. Έψαχνα απλώς νά πάρω όλο καί περισσότερες πληροφορίες περί Όρθοδοξίας καί προσπαθούσα νά κατανοήσω καί νά έρμηνεύσω τά πάντα μέ την λογική. Όμως, από την ήμέρα της βαπτίσεώς μου νοιώθω νά μέ κατακλύζει μιά άπέραντα μεγάλη καί άνέκφραστη ευτυχία. Άκόμα καί τώρα πού σας γράφω, ρέουν δάκρυα χαράς από τά μάτια μου. Αισθάνομαι βαθειά ευγνωμοσύνη πού άξιώθηκα νά γνωρίσω την αληθινή Πίστη καί τόν αληθινό δρόμο πρós τόν Θεό μέσα στην Όρθόδοξη Έκκλησία. Όταν τίς Κυριακές συμμετέχω στή Θ. Λειτουργία νοιώθω μέσα μου τόση καί τέτοια πληρότητα χαράς, πού άδυνατώ νά την εκφράσω μέ λόγια. Αναλογίζομαι τό μέγεθος της ευλογίας πού μου χάρισε ή αγάπη του Θεού άξιώνοντάς με νά Τόν λατρεύω αληθινά μέσα στην παρουσία τών αγγέλων, τών αγίων καί του Σωτήρα μας Ίησου Χριστού. Κατά την διάρκεια της εβδομάδας μέ λαχτάρα περιμένω νά έρθει ή Κυριακή γιά νά βρεθώ στην Έκκλησία. Κι όταν συμβεί κάποτε νά έχω ύπηρεσία, νοιώθω μεγάλη απογοήτευση πού δέν μπορώ νά έκκλησιαστώ. Σήμερα κάθισα καί συλλογίστηκα πώς όλα όσα μās συμβαίνουν έχουν κάποιο σκοπό, καί μάλιστα μ' αυτό τόν τρόπο εκπληρώνεται τό θέλημα του Θεού στή ζωή μας. Αναρωτιέμαι πώς έγώ άξιώθηκα νά λάβω τόσα θαυμαστά δώρα από τόν Θεό! Καθημερινά βλέπω την πίστη μου νά αυξάνει καί νά βαθαίνει. Λαχταρώ μ' όλη την δύναμη της ψυχής μου νά γίνω μιά καλή καί πιστή Όρθόδοξη χριστιανή, πάντα μέ την βοήθεια του Θεού...».

Άθ. Δ. Κοντογιαννακοπούλου

Ρωσικός προεπαναστατικός χάρτης
της έπαρχίας Καζάν.

Τό πρωτοποριακό ιεραποστολικό έργο ΤΟΥ ΡΩΣΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΟΥ Ν. Ί. Ίλμίνσκι (1821-1891)

Στά τέλη του 19ου αι. τό Καζάν, μέ τήν Έκκλησιαστική Άκαδημία του, είχε γίνει ένα μεγάλο ιεραποστολικό κέντρο. Ή περίφημη εκείνη Άκαδημία δέν ανέδειξε μόνο πολλούς λαμπρούς ιεραποστόλους, πού έργάσθηκαν αποτελεσματικά ανάμεσα στίς είδωλολατρικές φυλές τής ρωσικής επικράτειας, καί κυρίως τής Σιβηρίας, ἀλλά καί πλειάδα σοφών έπιστημόνων, όπως τόν μεταφραστή του κορανίου Σαμπλούκωφ, τόν μελετητή του βουδδισμού Μπομπροβνίκωφ, τόν γλωσσολόγο Ίλμίνσκι κ.ά.

Οί γραμμές πού ακολουθούν αναφέρονται στό έργο του τελευταίου, πού αναδιοργάνωσε ριζικά τίς μεθόδους ιεραποστολής τής Ρωσικής Έκκλησίας, πραγματοποιώντας ένα πρωτοποριακό σχέδιο ευαγγελισμού των μουσουλμάνων Τατάρων.

Ό Νικόλαος Ίβάνοβιτς Ίλμίνσκι (1821-1891) αποφοίτησε από τήν Έκκλησιαστική Άκαδημία του Καζάν τό 1846. Ταξίδεψε γιά αρκετά χρόνια στήν Άνατολή (Συρία, Αίγυπτο, Περσία), όπου μελέτησε τίς ανατολικές γλώσσες, κυρίως τήν άραβική. Από τό 1861 ως τό 1872 διετέλεσε καθηγητής τής ταταρικής καί τής άραβικής στή Άκαδημία. Τό 1872 διορίστηκε διευθυντής του Παιδαγωγικού Σεμιναρίου Ίθαγενών, πού ιδρύθηκε τότε στό Καζάν, καί στή θέση αυτή παρέμεινε ως τό θάνατό του.

Χάρη στον σκληρό προσωπικό μόχθο του, ἀλλά καί τήν εύφυΐα του, ό Ίλμίνσκι αναδείχθηκε σέ άριστο θεολόγο, μέ βαθιά γνώση τής Αγίας Γραφής καί τής όρθόδοξης θείας Λατρείας, καθώς καί σέ αξιόλογο γλωσσολόγο. Από τίς αρχαίες γλώσσες κατόρθωσε νά μάθει τήν έβραϊκή, τήν έλληνική καί τή λατινική· από τίς ανατολικές τήν άραβική, τήν περσική καί στοιχεία τής τουρκικής· καί από τίς γλώσσες των ιθαγενών τής ρωσικής αυτοκρατορίας τήν ταταρική, τήν τσερεμισική, τήν τσουβασική, τήν κιργιζική, τή μορντιβινική, τήν αλταϊκή, τή γιακουτική καί μερικές άλλες μικροτέρων έθνοτήτων. Ή τεράστια αυτή κατάρτισή του τόν έφερε στό προσκήνιο σαν έμπνευστή μιās πρωτοφανούς εκπαιδευτικής ιεραποστολικής κινήσεως μέ κέντρο τό Καζάν.

Τά αίτια γιά τή δημιουργία τής κινήσεως πρέπει νά αναζητηθούν στό θλιβερό γεγονός τής μεταστροφής των όρθοδόξων Τατάρων στον μωαμεθανισμό. Ήδη από τά τέλη του 18ου αι. είχαν παρουσιαστεί μεμονωμένα περιστατικά έξωμοσίας, ή όποία όμως πήρε μαζικό χαρακτήρα στά μέσα του 19ου αι. Καί δέν είναι δύσκολο νά καταλάβουμε τό γιατί: Όταν, τρείς αιώνες νωρίτερα, ό θρυλικός τσάρος Ίβάν ό Τρομερός (1533-1584) κατέκτησε τά βασίλεια του Καζάν (1552) καί του Άστραχάν (1556), καί στή συ-

νέχεια όλόκληρη τή βορειοανατολική Άσία, πολυάριθμες νέες φυλές καί έθνότητες, μή χριστιανικές, ένσωματώθηκαν στον πληθυσμό του ρωσικού κράτους. Ειδικότερα στίς έπαρχίες Καζάν καί Άστραχάν κατοικούσαν Τάταροι καί ύποτελείς σ' αυτούς Τσερεμίσοι, Τσουβάσοι, Μορντιβίνοι, Βοτιάκοι, Ναγκαϊτσοι καί Μπασκίριοι, ενώ στήν περιοχή του Κάτω Βόλγα έγκαταστάθηκαν στίς αρχές του 17ου αι. οί Καλμούκοι. Στήν πλειονότητά τους οί λαοί αυτοί ήταν σαμανιστές, ύπήρχαν όμως ανάμεσά τους καί αρκετοί μουσουλμάνοι.

Ό έκχριστιανισμός τους άρχισε άμέσως. Ή μεταστροφή τους στή όρθόδοξη πίστη δέν παρουσίασε αρχικά μεγάλες δυσκολίες. Οί πληθυσμοί όμως των ιθαγενών πού βαπτίστηκαν τότε, παρέμειναν μέσα στό τέλμα τής άμάθειας. Άν καί τυπικά μέλη τής Όρθόδοξης Έκκλησίας, ουσιαστικά ήταν άκατήχητοι, στερημένοι από κάθε έκκλησιαστική διδασχή καί άνίκανοι νά γνωρίσουν τή χριστιανική αλήθεια, αφού άγνοούσαν τή ρωσική γλώσσα. Οί προσπάθειες τής ρωσικής κυβερνήσεως γιά τήν έδραίωση του χριστιανισμού περιορίζονταν σέ άτελέσφορα έξωτερικά μέτρα - όδηγίες, άμοιβές καί τιμωρίες.

Στό μεταξύ ό μωαμεθανισμός, μέ τήν ύποστήριξη των ισλαμικών κέντρων τής κεντρικής Άσίας, γινόταν όλο καί ισχυρότερος στους συνοικισμούς των Τατάρων, καθώς έμφανιζόταν μέ ένα άρτιο σύστημα δογματικής διδασκαλίας, συγκροτημένο ιερατείο καί καλά οργανωμένα σχολεία κοντά στα τζαμιά. Οί βαπτισμένοι αλλή άκατήχητοι καί άδιαφώτιστοι Τάταροι δέν είχαν σχεδόν τίποτα κοινό μέ τήν Όρθοδοξία ως πρós τό πνεύμα καί τά έθιμα, ενώ απεναντίας συνδέονταν κι από τίς δύο αυτές άπόψεις μέ τόν μουσουλμανικό πληθυσμό. Μετά τους Τατάρους καί άλλοι ιθαγενείς -Τσουβάνοι, Τσερεμίσοι, Μορντιβίνοι- άρχισαν νά αποδέχονται τό Κοράνιο. Έτσι, στα μέσα πιά του 19ου αι. ή γενική άποστασία άπειλούσε νά καταποντίσει όλόκληρη τήν περιοχή στό πέλαγος του Ίσλάμ.

Κάθε προσπάθεια των έκκλησιαστικών αρχών νά ένισχύσουν τό χριστιανισμό αποδείχθηκε άναποτελεσματική. Όρθόδοξα βιβλία στήν ταταρική γλώσσα δέν ύπήρχαν. Άλλά καί οί ύπάρχουσες τότε μετα-

φράσεις τής Αγίας Γραφής καί ενός Προσευχηταρίου δέν είχαν προσφέρει τίποτα στό ιεραποστολικό έργο: Οί Τάταροι δέν τίς χρησιμοποιούσαν, καί κανένας δέν μπορούσε νά εξηγήσει τό γιατί!

Ή ανάγκη μιās ριζικής αλλαγής στον τρόπο έπικοινωνίας μέ τους ντόπιους, αλλαγής πού πρωταρχικά θά σχετιζόταν μέ τή γλώσσα τους, ήταν αισθητή. Τί ακριβώς όμως έπρεπε νά γίνει; Τό πρόβλημα λύθηκε από τόν Ίλμίνσκι.

Τό 1847 συγκροτήθηκε μιá έπιτροπή στήν Έκκλησιαστική Άκαδημία του Καζάν γιά τή μετάφραση των ιερών καί λειτουργικών βιβλίων στήν ταταρική γλώσσα. Οί μεταφράσεις έκπονούσαν από τά μέλη της έπιτροπής στό έπίσημο ταταρικό γλωσσικό ιδίωμα του Κορανίου καί μέ άραβικούς χαρακτήρες, αφού ταταρική γραφή δέν ύπήρχε τότε.

Ό Ίλμίνσκι, τό βασικότερο μέλος της έπιτροπής καί ό κύριος μεταφραστής-διορθωτής, μόχθησε ένδεκα χρόνια γιά τή μεταφραστική εκείνη εργασία. Στό διάστημα αυτό πραγματοποίησε καί τά εκπαιδευτικά του ταξίδια στήν Άνατολή, πού τόν βοήθησαν νά τελειοποιηθεί στήν άραβική γλώσσα. Κατά τήν παραμονή του στό Κάϊρο, κέντρο του ισλαμισμού, διαπίστωσε τήν πλήρη εξάρτηση της έπίσημης λογοτεχνικής ταταρικής από τή μουσουλμανική άραβική γλώσσα.

Κιργίζια

Όστιάκα

Τσουβάσα

Τάταρος

Ἐπιστρέφοντας στή Ρωσία, ἦρθε σέ ἄμεση ἐπικοινωνία μέ τοὺς Τατάρους καί ἄλλοιους ἰθαγενεῖς. Ἡ ἐπικοινωνία αὐτή, σέ συνδυασμό καί μέ τή μαζική ἀποστασία τῶν βαπτισμένων Τατάρων κατά τήν ἐποχή ἐκείνη, τόν ἔκανε ν' ἀλλιάξει ριζικά τίς ὥς τότε ἀπόψεις του καί τόν ἔπεισε γιά τήν ἐπιτακτική ἀνάγκη ριζικῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ μεταφραστικοῦ ἔργου.

Γκόλντιος

Ἡ οὐσία τῆς μεταρρυθμίσεως ἀφοροῦσε πρωταρχικά τή *γλῶσσα*, τό πιό σπουδαῖο καί βασικό ὄπλο κάθε ἱεραποστόλου. Ἀπό τίς πολύχρονες μελέτες του ὁ Ἰλμίνσκι κατέληξε στίς ἐξῆς διαπιστώσεις: Ἡ ταταρική γλῶσσα διακρίνεται α) στήν ἐπίσημη λογοτεχνική, τήν «καθαρεύουσα», τοῦ Κορανίου καί τῶν τζαμιῶν, καί β) στή λαϊκή, τή «δημοτική». Ἡ πρώτη, λόγῳ τῆς ἐιδικῆς ἐκτιμήσεως τῶν Τατάρων πρὸς τήν περσική καί τήν ἀραβική, εἶναι γεμάτη ἀπό περσικές καί ἀραβικές λέξεις καί ἐκφράσεις, πού ἡ χρήση τους δέν ὑπάγεται σέ ἀκριβεῖς καί σταθεροὺς κανόνες, γι' αὐτό εἶναι προσιτή μόνο στοὺς μουλάδες (μουσουλμάνους ἱερωμένους) καί τοὺς μορφωμένους λαϊκοὺς. Ἡ δεύτερη, πού χρησιμοποιεῖται στήν καθημερινή ζωή, δέν ἔχει –ἔτσι πίστευαν ὥς τότε καί οἱ ἴδιοι οἱ Τάταροι– τὸν πλοῦτο, τήν κομψότητα καί τήν εὐκαμψία πού ἀπαιτοῦνται γιά τήν ἐκφραση λεπτῶν νοημάτων, ἀφηρημένων ἐννοιῶν καί ὑψηλῶν ἀληθειῶν. Ἡ μωαμεθανική προπαγάνδα, λοιπόν, γινόταν στήν ἐπίσημη ταταρική, τήν «καθαρεύουσα», τήν ὁποία ὅμως ὁ λαὸς δέν χρησιμοποιοῦσε· τή μάθαινε μόνο στά σχολεῖα. Γι' αὐτό καί ὁ

Γιακούτια

μουσουλμανικός κληρὸς ἔδειχνε ἐκπληρωτικό ζήλο γιά τήν ἵδρυση σχολεῖων στά ταταρικά χωριά, στοχεύοντας ἔτσι στήν ἐξάπλωση τοῦ ἰσλαμισμοῦ. Καί πράγματι, ἡ «καθαρεύουσα» ταταρική καί τὰ ταταρικά σχολεῖα στάθηκαν στή Ρωσία φυτώρια καί προμαχῶνες τοῦ Ἰσλάμ.

Μετά τίς παραπάνω διαπιστώσεις, ὁ Ἰλμίνσκι κατέληξε στό συμπέρασμα ὅτι ἡ «δημοτική» ταταρική, ἡ γλῶσσα τοῦ λαοῦ, ἦταν ἡ μόνη πού μποροῦσε νά ἀνταποκριθεῖ στοὺς σκοποὺς τοῦ χριστιανικοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου καί νά ἐξουδετερώσει τήν ἐπιρροή τοῦ Ἰσλάμ, ἀφοῦ ἦταν κατανοητὴ ἀπ' ὅλους, ἀκόμα καί ἀπ' ἐκείνους πού δέν εἶχαν φοιτήσει σέ σχολεῖο. Τό 1858 ἔγραφε: «Οἱ μεταφράσεις, γιά νά ἔχουν οὐσιαστική χρησιμότητα στή χριστιανική διαφώτιση τῶν βαπτισμένων Τατάρων, πρέπει νά γίνονται σέ γλῶσσα ἀπόλυτα κατανοητὴ σ' αὐτοὺς, δηλαδή στή γλῶσσα πού μιλοῦνε, γιὰ τὴν γλῶσσα γραπτὴ δέν ἔχουν. Γιά νά κοπεῖ μάλιστα κάθε δεσμός τους μέ τὸν μωαμεθανισμό, ἀκόμα καί τό ἀλφάβητο πού θά χρησιμοποιηθεῖ σ' αὐτές τίς μεταφράσεις πρέπει νά εἶναι τό ρωσικό, διασκευασμένο ἔτσι πού νά ἀντιστοιχεῖ στοὺς ταταρικοὺς φθόγγους».

Γιά νά ἐπαληθεύσει πρακτικά τό συμπέρασμά του, ὁ Ἰλμίνσκι μετέφρασε στή λαϊκή ταταρική τήν εὐαγγελική περικοπὴ τῆς θεραπείας τοῦ παραλύτου στή Βηθεσδά (Ἰω. 5: 1-15) καί τή διάβασε σέ μικρά Ταταρόπουλα. Τὰ παιδιὰ ὄχι μόνο κατάλαβαν ἀπόλυτα τή μετάφραση, ἀλλὰ διόρθωσαν καί μερικές ἀπὸ τίς ἐκφράσεις τοῦ Ἰλμίνσκι! Κι ἓνας ἀσπρομάλλης γέρος, βαπτισμένος ἀπ' τὰ νιάτα του, ἀκούγοντας κάποιες προσευχές μεταφρασμένες στή μητρική του γλῶσσα, ἔπese στά γόνατα, μπροστά σέ μιὰν εἰκόνα, καί εὐχαρίστησε μέ δάκρυα τό Θεό, ἐπειδὴ τὸν ἀξίωσε τουλάχιστο μιὰ φορά στή ζωή του νά προσευχηθεῖ ὅπως ἔπρεπε.

Ἡ πεποίθηση τοῦ Ἰλμίνσκι, ὅτι ἔπρεπε νά υἱοθετηθεῖ ἡ λαϊκὴ ταταρική γλῶσσα στίς ἐκκλησιαστικές μεταφράσεις, ἔγινε πιὰ τόσο σταθερή, ὥστε τό 1858 παραιτήθηκε ἀπὸ τή μεταφραστικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας, ἡ ὁποία στή συνέχεια διαλύθηκε.

(Συνεχίζεται)

Μ.Σ.Π.

NOMOKANONIKA

Ἑρώτηση:

Ἐπιτρέπεται κατὰ τὴν ὥρα τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου νά γίνεται σύγχρονη μετάφραση σέ μιὰ ἄλλη γλῶσσα ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἱερέα ἢ ἀπὸ ἄλλον (ἢ ἄλλο πρόσωπο);

Ἀπάντηση:

Ἡ ἐρώτηση αὐτὴ ἔρχεται ὡς συνέχεια τῆς προηγούμενης ἐρωταποκρίσεως «σέ ποιά γλῶσσα πρέπει νά μεταδίδουμε τό εὐαγγελικὸ μήνυμα» (Ἰαν. - Μάρτ. 2007).

Ἐχοντας, λοιπόν, ὑπόψη μας τὴ δυνατότητα νά μεταφράζουμε καί νά μεταφέρουμε τήν εὐαγγελικὴ ἀλήθεια ἀπὸ τὴ μία γλῶσσα στήν ἄλλη, θά λέγαμε ὅτι πολὺ περισσότερο ἔχουμε τὴ δυνατότητα νά μεταφράζουμε μιὰ ἱερὴ ἀκολουθία, ὅπως εἶναι ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀκολουθία τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου, ἀπὸ τὴ μία γλῶσσα στήν ἄλλη. Μόνο χρειάζεται μεγάλὴ προσοχή, ὥστε νά μεταφέρονται μέ τίς προϋποθέσεις πού ἀναφέραμε στήν ἐν λόγω προηγούμενη γνωμοδότησή μας.

Ὅ,τι μπορούμε νά κάνουμε μέ ὁποιαδήποτε ἱερὴ ἀκολουθία, τό ἴδιο μπορούμε νά ἐπιχειροῦμε καί κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου. Ἡ πράξη αὐτὴ στό γάμο καθίσταται ἰδιαίτερως ἀναγκαία, ὅταν τὰ δύο πρόσωπα δέν γνωρίζουν τὴν ἴδια γλῶσσα, καί ἔνεκα τοῦ ὅτι πρέπει νά ἀντιλαμβάνονται καί νά κατανοοῦν τὰ λεγόμενα στό μυστήριο καί νά συναινοῦν σ' αὐτά, καθότι ὁ γάμος εἶναι καί μιὰ συμφωνία μεταξύ τῶν συζύγων.

Ἐδῶ πρέπει νά λάβουμε ὑπόψη ἐκτὸς τῶν ἄλλων προϋποθέσεων, οἱ ὁποῖες χρειάζονται γιά τὴν ἀκριβὴ μεταφορά τοῦ περιεχομένου ἀπὸ τὴν μία γλῶσσα στήν ἄλλη καί μιὰ ἄλλη προϋπόθεση - ὅρο, ἡ ὁποία εἶναι ἀπαραίτητη γιά τὴν κανονικὴ τέλεση τοῦ μυστηρίου. Καί αὐτὴ εἶναι ὅτι δέν πρέπει νά ἐπαναλαμβάνεται, νά διπλασιάζεται τό μυστήριο σὰ ἴδια πρόσωπα.

Ὅπως δέν ἐπιτρέπεται νά ἀναβαπτίζουμε δύο καί τρεῖς φορές τὰ νήπια (πρβλ. μζ' ἀποστολικὸ κανόνα), πράγμα τό ὁποῖο, δυστυχῶς, γίνεται πολλὲς φορές γιά λόγους συμφεροντολογικοὺς ἀπὸ μερικοὺς μετανάστες στήν Ἑλλάδα καί ὅπως δέν ἐπιτρέπεται νά ἀναχειροτονοῦνται στὸν ἴδιο βεβαίως βαθμὸ οἱ κληρικοὶ (πρβλ. τὸν ξη' ἀποστολικὸ κανόνα), ἔτσι κατ' ἀναλογία δέν ἐπιτρέπεται νά διπλασιάζεται καί τό μυστήριο τοῦ γάμου στό ἴδιο ἀνδρόγυνο.

Ἐδῶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ θά λέγαμε ὅτι τό μυστήριο τοῦ γάμου ἔχει κάποια ἀναλογία καί μέ τό βάπτισμα γιὰ καί μέ τό μυστήριο αὐτὸ ἐπιτυγχάνεται μιὰ ἀναγέννηση τῶν σχέσεων τοῦ ἀνδρογύνου πού διαταράχτηκαν μέ τὴν πτώση τῶν πρωτοπλάστων, ὅπως καί μέ τό βάπτισμα

ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀναγέννηση ἐν Χριστῷ τοῦ γεννηθέντος ἀνθρώπου.

Ἀλλὰ καί μέ τό μυστήριο τῆς ἱερωσύνης ἔχει ἀναλογίες τό μυστήριο τοῦ γάμου, γιὰ τὴν ἀναλογία τῆς ἀναγωγῆς τῆς ἐκκλησίας μέ τὴν ἀπαραίτητη ἱεραρχικὴ τάξη καί ἀγαπητικὴ διακονία μεταξύ τῶν μελῶν τῆς (πρβλ. Ἐφεσ. 5,81 κ.ἐξ.). Ἐξάλλου γενικώτερα θά λέγαμε ὅτι καί ὅλα τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας εἶναι κατ' οὐσίαν μὴ ἐπαναλαμβανόμενα. Ἐτσι π.χ. στό μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως δέν ἐξαγορεύουμε πάλι τίς ἀμαρτίες, τίς ὁποῖες ἔχουμε ἐξομολογηθεῖ καί γιά τίς ὁποῖες ἔχει δοθεῖ ἡ ἄφεση ἀπὸ τὸν πνευματικὸν μας.

Ἐπίσης καί στό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας δέν τελοῦμε τὴ θεία λειτουργία μέ ἄρτο καί οἶνο πού ἔχουν καθαρῶς σέ προηγούμενη λειτουργία (πρβλ. Παν. Μπούμπη, Κανονικὸν Δίκαιον, Ἔκδ. Γ', Ἀθήνα 2000, σελ. 103, ὑποσ. 106).

Ὁ ἐν λόγω κίνδυνος, λοιπόν, τοῦ διπλασιασμοῦ καί τῆς ἐπαναλήψεως τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου ἐπιλοχεύει, ὅταν ἡ μετάφραση γίνεται παραλλήλως μέ τὴν ἐκφώνηση τοῦ πρωτότυπου κειμένου καί μάλιστα ἀπὸ ἱερέα, ὁ ὁποῖος φέρει καί τὴν ἱερατικὴ του ἀμφίεση (ἐπιτραχήλιον κ.λπ.). Φυσικὰ πολὺ περισσότερο δέν ἐπιτρέπεται ἡ μετάφραση νά γίνεται ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἱερέα.

Διαφέρει τό πράγμα, ὅταν ἡ μετάφραση γίνεται ἀπὸ ἓνα λαϊκὸ, ὁ ὁποῖος τυχαίνει νά γνωρίζει πολὺ καλὰ καί τίς δύο χρησιμοποιούμενες στό μυστήριο γλῶσσες. Ἀκόμη καλλύτερο καί συνεπέστερο εἶναι νά ὑπάρχει σέ σχετικὸ βιβλιαράκι ἐκ τῶν προτέρων προσεκτικὰ μεταφρασμένο καί τυπωμένο καί τό κείμενο τῆς πρωτότυπης γλῶσσας καί ἀντιστοίχως καί τό κείμενο τῆς μεταφράσεως. Ἰσως παρατηρήσει κάποιος ὅτι μερικά ἀπὸ αὐτὰ εἶναι τυπικά καί μάλιστα σχολαστικά. Ὅμως καί ἡ οὐσία περικλείεται σέ ὁρισμένους τύπους.

Δέν πρέπει νά μᾶς διαφεύγει ἀπὸ τὴν προσοχή μας ὅτι ἡ ἀκρίβεια σὰ θέματα τῆς πίστεως καί τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἀπαραίτητη, γιά νά ἀποφεύγονται παρεκκλίσεις καί ἀμφισβητήσεις καί ἀκυρότητες μέ συνέπεια τὴν ἀπώλεια τῆς ψυχικῆς γαλήνης καί εἰρήνης μεταξύ τῶν χριστιανῶν. Καί ἐπίσης ἄς μὴ λησμονοῦμε ὅτι «Ὁρθοδοξεῖν ἐστὶ τό ἀεὶ σχοινοβατεῖν».

Παν. Ἰ. Μπούμπης

«τῶν δέ μαθητῶν καθὼς νῦν πορεῖτό τις ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς... ἀδελφοῖς»

(Πράξ. ια΄ 29)

Ἀπὸ 1-1-2007 ἕως 31-3-2007 προσεφέρθηκαν στὸ Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τὰ παρακάτω χρηματικὰ ποσὰ γιὰ τὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο ἀπὸ τοὺς:

Ἀγρέβη Δ. 50 • Ἀθανασιάδης Ν. 50 • Ἀλᾶτση Ε. 80 • Ἀλεξανδρόπουλο Δ. 250 • Ἀλικάκο Γ. 121,15 • Ἀναγνωστοπούλου Ε. 900 • Ἀναστασάκη Ἀ. 100 • Ἀναστασιάδου Σ. 45 • Ἀντωνιάδου Π. 50 • Ἀντωνιάδου Ἀ. 100 • Ἀντωνιάδου Χ. 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 6) 300 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 3482) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 656) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 94) 50 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 3474) 40 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 219) 200 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 3449) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 250) 30,10 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 256) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 430) 10 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 205) 40 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 3451) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 607) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 249) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 616) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 631) 100 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 3254) 7,42 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 628) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 886) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 636) 649,06 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 671) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 622) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 647) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 755) 500 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 618) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 947) 500 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 878) 31,97 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 3512) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 7, 1010) 150 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 3384) 100 • Ἀνώνυμο (Δ.Ε.Π. 0414) 10 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 51) 59,40 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 129) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 252) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 233, 257) 240 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 212,

887) 200 • Ἀνώνυμο (Δ.Ε.Π. 0422) 10 • Ἀνώνυμο (Δ.Ε.Π. 0425) 10 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 605) 500 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 608) 350 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 623) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 629) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 630) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 642) 15 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 689) 60 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 3272) 70 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 680) 150 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 685) 1.000 • Ἀποστολάκης Θ. 200 • Ἀποστολάκης Μ. 100 • Ἀποστολίδου Ἐ. 80 • Ἀρβανιτάκης Ἀ. 50 • Ἀρβανίτη Δ. 40 • Ἀργυριάδου Β. 60 • Βασιάνου Ἀ. 65 • Βαρδίκου Φ. 50 • Βασιλείου Π. 200 • Βασιλοπούλου Ἰ. 10 • Βασιλοπούλου Σ. 40 • Βενετᾶκη Ἀ. 50 • Βερβέρη Β. 50 • Βέττα Γ. 20 • Βιτωράτου Ἀ. 50 • Βηλασόπουλο Γ. 20 • Βηλαστοῦ Μ. 50 • Βηλέτσα Ξ. 50 • Βούζαλη Θ. 30 • Βουσουρά Ἐ. 20 • Βουτσᾶ Ἀ. 180 • Βουτυράκης Θ. 30 • Γανωτῆ Κ. 30 • Γασιᾶ Γ. 100 • Γαϊτάνη Β. 30 • Γεωργιάδου Κ. 20 • Γεωργίου Ἰ. 50 • Γεωργόπουλο Ν. 15 • Γεωργόπουλο Π. 15 • Γεωργουλέα Ἀ. 10 • Γκανασούλη Τ. 80 • Γκιουζέλη Ε. 10 • Γκοντόπουλο Δ. 90 • Γκότση Χ. 50 • Γκραικιώτου Ε. 10 • Γλυκιώτου Ἀ. 40 • Γραμματικοῦ Ἀ. 50 • Γυμνάσιο «Ζάννειο» Α΄ τάξη 50 • Γώγου Δ. 100 • Δαβάκης Σ. 90 • Δεβετζή Γ. 50 • Δεδούση Ἀ. 20 • Δεληγιάννη Δ. 50 • Δεληνικόπουλο Ἀ. 100 • Δημαράτου Ὁ. 130 • Δημητρίου Ν. 35 • Δημητρίου Ἀ. 10 • Δημητρίου Π. 200 • Δημοτ. Σχ. Ν Πεντέλης 260 • Δημοτ. Σχ. Δαφνούδας 33 • Διαμαντοπούλου Ε. 350 • Διαμαντοπούλου Μ. 20 • Διοβουνιώτου Ἀ. 20 • Δούση Θ. 60 • Δρακουλά-

κης Μ. 500 • Ἑγγλέζο Σ. 5 • Ἑγρέ Ν. 5 • Ἑλπιδοφόρο Ἰ. 30 • Ἐνωση Ἀπόστρατων Ἀξ/κῶν Ναυτικοῦ 50 • Ζαλάππα Ἀ. 100 • Ζαμουρίδου Π. 300 • Ζαρίφη Μ. 10 • Ζαχαριάδου Θ. 100 • Ζαχαρίου Ν. 100 • Ζήκο Κ. 10 • Ζυγούρα Ἀ. 30 • Ζώγια Ε. 100 • Ζωχίου Δ. 44 • Ἡλιόπουλο Ἰ. 65 • Θεοδοωροπούλου Τ. 10 • Ἱεροδιακόνου Ν. Ἀνδρέα 200 • Ἰουλιανή Καθηγουμένη 20 • Ἰσρατόγλου Ἀ. 20 • Καλαϊτζή Δ. 30 • Καλαντζοπούλου Φ. 200 • Καλλικούρη Φ. 25 • Καλογερά Σ. 60 • Καλογεροπούλου Τ. 15 • Καραγιάννη Α. 10 • Καραγιάννη Μ. 20 • Καραγκούνη Π. 50 • Καρακίτσου Ἀ. 10 • Καρακώστα Θ. 10 • Καραμπερόπουλο Ρ. 150 • Καραμπόικη Β. 50 • Καραπαῖ Μ. 100 • Καρασάββα Μ. 50 • Καρασκαλίδης Μ. 50 • Καραφέρης Λ. 50 • Καστρινοῦ Ἀ. 1.000 • Κατῆχ. Σχ. Ἰ.Ν. Ἀγ. Φωτεινῆς 900 • Κατσάκο Π. 100 • Κατσινᾶ Κ. 20 • Κατσίρη Β. 15 • Κοιλιὰ Ε. 25 • Κοκκινάκη Ὑ. 300 • Κοκκινοφτᾶ Κ. 9 • Κοκκόλη Φ. 15 • Κολλάρη Ζ. 110 • Κολλοκυθᾶ Θ. 25 • Κοντογιάννη Ἐ. 170 • Κοράκη Ἀ. 45 • Κορακοβούνη Ὁ. 200 • Κοριζή Σ. 30 • Κορνάρο Χ. 70 • Κορομάντζου Μ. 1.500 • Κουκουραβᾶ Ἐ. 10 • Κούλη Ἰ. 400 • Κουλουρίδη Ἀ. 25 • Κουνδῆ Ν. 20 • Κουτσοφίου Φ. 220 • Κοφινᾶ Φ. 30 • Κραιζή Ἰ. 50 • Κρητικό Β. 100 • Κτιστάκης Ν. 30 • Κυπριωτάκης Κ. 50 • Κυριαζοπούλου Σ. 100 • Κυριακόπουλο Β. 30 • Κυριακούλη Ἐ. 300 • Κώνστα Ε. 20 • Κωνσταντίνου Β. 50 • Κωστή Ἀ. 40 • Κωστοπούλου Π. 20 • Κώτη Ἀ. 100 • Λαμπράκο

Εἰκόνες ἀπὸ ἓνα χωριὸ
στὴ Μαδαγασκάρη

Γ. 30 • Λάμπρου Έ. 150 • Λάμπρου Ί. 300 • Λατσαρά Ί. 5 • Λέλη Γ. 30 • Λέ-
τα Ά. 20 • Λιόλιου Χ. 20 • Λοΐζου Σ. Έ. 120 • Λοΐζο Σ. Κ. 40 • Λουδάρo Έ. 60 •
Λοῦκο Κ. 35 • Λουλιούδη Ρ. 25 • Λυκο-
γιάννη Δ. 5 • Λυκούργου Π. 250 • Λυ-
μπερακάκο Ί. 20 • Λύρα Π. 450 • Μα-
γκλιβέρα Σ. 50 • Μάν Μ. 10 • Μανθό-
πουλο Κ. 2.000 • Μαντέτζη Ν. 150 •
Μαντζακούφα Ά. 10 • Μαντζούνη Γ. 20
• Μανώλη Σ. 10 • Μαργέτη Α. 30 •
Μάρδα Κ. 100 • Μαριάδη Α. 50 • Μα-
ρινάκη Κ. 25 • Μαρίνου - Ξανθοῦ Ν. 100 •
Μαρκαντώνη Ν. 15 • Μάρκογλου Μ. 120 •
Ματσιώτα Έ. 100 • Μελά Α. 30 • Μέμμου Ε. 20 • Μενδρινό Μ. 200
• Μηλά Λ. 50 • Μήλιο Κ. 10 • Μήλιου
Σ. 30 • Μητρόπολη Βεροίας 20.750 •
Μητρόπολη Κορίνθου 72,61 • Μήτσιο Χ. 50 •
Μονή Κεχαριτωμένης Τροιζη-
νίας 10 • Μοσχίδου Μ. 150 • Μπακάλη
Λ. 20 • Μπάμπαλη - Λιανού Ί. 20 •
Μπάμπη Π. 50 • Μπαντέκα Β. Μ. 10 •
Μπατόγλου Έ. 50 • Μπέλλο Β., 10 •

Μπένου Μ. 10 • Μπετσαλά Ν. 150 •
Μπίκο Ν. 100 • Μπινιάρη Κ. 50 • Μπι-
νίκο Ν. 100 • Μπλίκα Β. 40 • Μπογια-
τζή Σ. 20 • Μποσδίκου Α. 10 • Μπου-
λιέρη Ά. 70 • Μπουτζέλη Ζ. 10 • Μπού-
χλη Μ. 100 • Μυλωνά Μ. 200 • Ναθα-
ναήλ Έ. 10 • Νάννου Ε. 40 • Ναό Άγ.
Βασιλείου 100 • Ναό Άγ. Νκολάου
Άσύλου Ανιάτων 475 • Ναό Άγ. Παντε-
λεήμονος 200 • Ναό Κοιμ. Θεοτόκου
Σκοπέλου 100 • Νασοπούλου Δ. 20 •
Νεσθλόγλου Μ. 100 • Νικολουδάκη Π. 150 •
Νομικό Θ. 120 • Νούση Έ. 250 • Ντάμπαλη
Έ. 10 • Ντέλδα Κ. 15 • Ντό-
κα Π. 300 • Ντούνη Ά. 4.000 • Όρφα-
νόπουλο Β. 150 • Όρφانوῦ Έ. 20 •
Παιδοβρεξάκη Ί. 50 • Παθαιοκρασά Μ. 50 •
Πανούση Μ. 150 • Παπαβασιλείου Ά. 30 •
Παπαβασιλείου Ά. 35 • Παπα-
βασιλείου Χ. 5 • Παπαγατσιά Έ. 10 •
Παπαγιάννη Τ. 100 • Παπαγεωργίου Γ. 50 •
Παπαγεωργίου Ε. 10 • Παπαγεωρ-
γοπούλου Ά. 20 • Παπαδάκη Κ. 100 •
Παπαδημητρίου Ά. 300 • Παπαδιά Μ.

30 • Παπαδοπούλου Ά. 20 • Παπάζο-
γλου - Σουγιά Κ. 50 • Παπαναστασίου
Ί. 50 • Παπασωτηρίου Γ. 10 • Παπου-
τσάκη Σ. 120 • Παπηά Μ. 20 • Παραρά Ρ. 100 •
Πασακοπούλου Γ. 20 • Πασσά Ν. 25 • Πασιδη Ν. 100 • Πλατή Β. 3.000 •
Πλατή Κ. 20 • Πολυκράτη Μ. 50 • Ποτέα Γ. 30 •
Ραδίτσα Ξ. 30 • Ρα-
νοῦτσο Χ. 100 • Ρhloridis Ρ. 36,85 • Ρί-
ζου Ά. 10 • Ριτσατάκη Π. 10 • Ρόκα Ε. 10 •
Ρουμπάνη Χ. 100 • Ρουσέλη Δ. 300 • Ροῦσσο Ν. 100 •
Σαμαρτζή Π. 150 • Σαμπαζιώτη Ά. 150 • Σαραντάκο Π. 150 •
Σαρδέλη Ν. 30 • Σάρρα Π. 20 • Σαρτζετάκη Ε. 150 •
Σέρρου Ί. 15 • Σι-
γάλα Ά. 300 • Σιδέρη Σ. 30 • Σιδερίδου Μ. 15 •
Σκαφιδά Ά. 20 • Σούρλα Χ. 100 • Σπυροπούλου
Ά. 10 • Σπυροπούλου Β. 50 • Στάθη Μ. 15 •
Σταμάτη Ά. 410 • Σταματόπουλο Ά. 10 • Σταματοπού-
λου - Ρούσσου Ά. 120 • Σταυριανουδά-
κη Έ. 200 • Στέφα Γ. 100 • Στόλη Ν. 50 • Στυλιανού
Ν. 8,30 • Σφάητου Φ. 400 • Σχολή Άποηιτρωτική
Υπεραγίας Θε-
οτόκου 1.650 • Σωτηροπούλου Ε. 10 • Σωτρίνη
Ε. 20 • Τασιούλη Ά. 10 • Τε-
λώνη Κ. 150 • Τεπελίδου Θ. 150 • Τε-
ροβίτου Ν. 60 • Τζουανάκη Ε. 20 • Του-
μπίδου Ζ. 10 • Τριανταφύλλου Ε. 10 • Τσίγγανο
Γ. 100 • Τσινόγκου Λ. 5 • Τσι-
ριγώτη Σ. 150 • Τσοπελοπούλου Χ. 50 • Τσουκαλά
Μ. 100 • Τσουράκη Σ. 20 • Τσουρουκτζόγλου Μ. 30 •
Φαροπού-
λου Ε. 40 • Φασουλάρη Ε. 25 • Φειδέ-
λη Λ. 100 • Φεσσόπουλο Ά. 20 • Φι-
λιππαίου Μ. 100 • Φιλιπποπούλου Γ. 100 •
Φιλίππου Β. 20 • Φώτη Μ. 10 • Χαιράκη Σ. 165 •
Χάληρη Ε. 13 • Χα-
νιώτη Α. 30 • Χαντζάρα Β. 5 • Χαντζά-
ρα Ε. 10 • Χαραλάμπους Σ. 10 • Χαρ-
μαντά Χ. 50 • Χασεκίδου Έ. 50 • Χατζη-
μανώλη Ά. 100 • Χατζημάρκου Σ. 50 • Χατζηνικο-
λάου Μ. 20 • Χατζηπαπά Μ. 30 • Χρηστάκη Γ. 50 •
Χριστ. Ένωση «Η ΕΛΠΙΣ» 20 • Χριστόπουλο Δ. 160 •
Χω-
ριανοπούλου Α. 15 • Ψαθά Ά. 50 • Ψα-
ρογιώργου Μ. 900 • Ψαρρή Ί. 10.

Επιμέλεια:
Ευάγγελος Δ. Ζουρδούμης

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τέλος στήν αγωνία † ό Κ.Ά.Ί.	2
Ίεραποστολικοί προβληματισμοί † ό Ζήλων Άμβρόσιος	3
Κυριακή Βαΐων, ήμέρα πολλών θαυμασίων † ό Έπίσκοπος Κοηουζι Μεηέτιος	7
Φωτογραφικό όδοιπορικό στήν ιερά Έπισκοπή Γκάνας	8
Άντιθέσεις † ό Κ.Ά.Ί.	10
Άπό τόν έορτασμό τής Άναστάσεως στήν Κορέα Μ.Σ.	12
Τρείς γενιές Όρθόδοξοι στή Ζιμπάμπουε † ό Ζιμπάμπουε Γεώργιος	13
Μητρόπολη Νιγηρίας. Στιγμές άπό τή διακονία του συνανθρώπου † ό Ν.Ά.	14
Ένα μονοπάτι μέσα στή θάλασσα Ε.Δ.Μ.	16
Ποιμαντική έπίσκεψη του Πατριάρχη Άλεξανδρείας κ.κ. Θεοδώρου Β΄ στήν Έπισκοπή Μπουκόμπας † ό Έπίσκοπος Μπουκόμπας Ίερώνυμος	18
Δύο e-mails δύο διαφορετικές ιστορίες Άθ. Δ. Κοντογιαννακοπούλου	22
Τό πρωτοποριακό ιεραποστολικό έργο του Ν.Ί. Ίημίνσκι (1821-1891) Μ.Σ.Π.	24
Νομοκανονικά Παναγιώτης Ί. Μπούμης	27
Δωρητές Ευάγγελος Δ. Ζουρδούμης	28

Παρακαλούμε νά μήν άποστέηετε έσωκληίστως γραμματόσημα αντί του ποσού τής έτήσιας συνδρομής, γιατί δέν έχουμε τή δυνατότητα νά άποστέηουμε άποδείξεις είσπραξέως.

Πάντα τά έθνη

ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
Έτος ΚΣΤ΄ , τεῦχος 102, Άπρ.-Μάιος-Ίούνιος 2007
Τριμηνιαίο ιεραποστολικό περιοδικό
ΚΩΔΙΚΟΣ 3536

** Πληροφορεί μέ τρόπο υπεύθυνο γιά τίς όρθόδοξες ιεραποστολικές προσπάθειες ανά τόν κόσμο.*
** Ενημερώνει πάνω στήν πολύμορφη πραγματικότητα του κόσμου, που περιλαμβάνει τόσα έθνη μέ ποικίλα προβλήματα καί χαρίσματα.*

Έδιοκότης: Άποστολική Διακονία τής Έκκλησίας τής Έλλάδος – Ίωάννου Γενναδίου 14 - Άθήνα 115 21.
Έκδοτης-Διευθυντής: Ό Έπίσκοπος Φαναρίου κ. Άγαθάγγελος, Γενικός Διευθυντής τής Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Έλλάδος. Ίασίου 1, 115 21 Άθήνα.
Έδρότης: Ό Άρχιεπίσκοπος Τιράνων καί πάσης Άλβανίας κ. Άναστάσιος. Διετέλεσε Διευθυντής κατά τά έτη 1981-1992.
Υπεύθυνος όλης: Άρχιμ. Άλέξιος Ψοίνος, Διευθυντής Υπηρεσιών τής Άποστολικής Διακονίας.
Σύνταξη - Έπιμέλεια εκδόσεως: Γραφείο Έξωτερικής Ίεραποστολης τής Άποστολικής Διακονίας.
Έπιστολές - Έμβάσματα: «ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ» Άποστολική Διακονία, Ίω. Γενναδίου 14 — Άθήνα 115 21 — Τηλ. 210-7272.314 - 317, 210-7272.345. Fax 210-7272.310.
Συνδρομή γιά 1 χρόνο:
Έσωτερικού € 5
Κύπρου 5 λίρες Κύπρου
Ευρώπης € 12
Λοιπές χώρες € 14
Τιμή τεύχους € 1,25
* Γιά τούς φοιτητές καί μαθητές: € 2,50
* Η τιμή είναι συμβολική. Δέν άποσκοπεί στήν κάλυψη των έξόδων εκδόσεως, αλλά στήν υπεύθυνη διαμόρφωση ιεραποστολικής συνειδήσεως. Γίνονται δεκτές προαιρετικές προσφορές γιά τήν έκδοση του περιοδικού.
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Νικόλαος Κάλτζις.
Διεύθυνση: Άσκληπιού 10 – 175 64 Π. Φάληρο

ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ (All Nations)
Year 26, No 102, April-May-June 2007

The aims of the quarterly magazine “Panta ta Ethni” are:
*** To provide information in a responsible way on Orthodox missionary efforts throughout the world.**
*** To arouse awareness of the multiform reality of the modern world.**

Publisher: Bishop of Phanarion Agathangelos, General Director of Apostoliki Diakonia of the Church of Greece.
Founder: Archbishop of Tirana and all Albania Anastasios Yannoulatos. He was editor during 1981-1992.
Editorial Board: Foreign Mission Office of Apostoliki Diakonia of the Church of Greece.
Letters-Remittances: “ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ” (All Nations)
Apostoliki Diakonia, 14, Io. Gennadiou St. — 115 21 Athens — GREECE. Tel. ++3210.7272.345.
Subscription for 1 year:
Greece € 5
Cyprus 5 £ Cyprus
Europe € 12
Other countries € 14
Printed: By Apostoliki Diakonia of the Church of Greece.
Καλλιτεχνική επιμέλεια: Άποστολική Διακονία